

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)
เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง แก้ไข ครั้งที่ ๑

องค์การบริหารส่วนตำบลกุตุผีง
อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู

จัดทำโดย

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลกุตุผีง

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

โทร ๐ - ๔๒๓๗-๒๒๘๙

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และหนังสือชักชวนแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นระยะเวลาห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง แก้ไข ครั้งที่ 1 ซึ่งถือว่าเป็นแผนพัฒนา ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียด แผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า ครอบคลุมระยะเวลาห้าปี อีกทั้งยังเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติม รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการ/กิจกรรม ที่กำหนดไว้ใน แผนพัฒนา และเมื่อได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาไปแล้ว หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแก้ไข เพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนา ก็สามารถทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจัดทำ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ หมวด ๔ ข้อ ๒๒ และข้อ ๒๒/๑ ๒๒/๒

องค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง มีภารกิจสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่รับผิดชอบเพื่อ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในส่วนรวมให้ดีขึ้น และได้มีการจัดทำแผนพัฒนา (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติม ครั้งที่ 1 ตามนโยบายของรัฐเพื่อให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาภาค เพื่อให้ สามารถแก้ปัญหา ความจำเป็นเร่งด่วน ทันท่วงทีสถานการณ์ในปัจจุบัน บรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน อีกทั้งใช้เป็นกรอบในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณต่อไป

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1 – 1๓

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค ๑๔-๒๓
๒. ความสอดคล้องกับ THAILAND ๔.๐ ๒๔- ๒๖
๓. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๗ – ๒๙
๔. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด ๓๐- ๓๒
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู ๓๓ -๓๕
๖. การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาอปท. ๓๖

บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

เพิ่มเติมแผนครั้งที่ 1

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจน ๓๗ – ๓๘
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพิ่มเติม ครั้งที่ 1 ๓๙ – ๕๒
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เพิ่มเติม ครั้งที่ 1 53- 62
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เพิ่มเติม ครั้งที่ 1 63-64
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬา 65-66

เปลี่ยนแปลงแผนครั้งที่ 1

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจน
เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ 1 6๗-๖๘
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ 1 ๖๙-7๖
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ 1 7๗-๘๐
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ 1 ๘๑-๘๓
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ 1 8๔ – 9๔

แก้ไขแผน ครั้งที่ ๑

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจน แก้ไขครั้งที่ ๑ ๙๕ – ๙๙
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี แก้ไข ครั้งที่ 1 ๑๐๐- ๑๐๑

บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น เกินศักยภาพ

๑๐๒ – ๑๐๔

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน ๑๐๕

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

1. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ ๑๐๖-๑๑๐
2. การติดตามและประเมินผลโครงการ ๑๑๑-1๑๕
3. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม 1๑๖-1๑๗
4. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต 1๑๘-1๑๙

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่มีวิวัฒนาการมาจากสภาตำบลเนื่องจากรัฐบาลในสมัยนั้น มีนโยบายที่จะกระจายอำนาจการปกครองลงสู่ประชาชนให้มากขึ้น จึงพิจารณาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับ “สภาตำบล” ที่มีอยู่เดิมเสียใหม่ มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยให้มีการยกฐานะสภาตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบใหม่ เรียกว่า “องค์การบริหารส่วนตำบล” และต่อมาได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 ประกาศใช้เมื่อ 26 พฤศจิกายน 2537 องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้งสำนักงานตั้งอยู่หมู่ที่ 1 ตำบลกุดผึ้ง อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู อยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดหนองบัวลำภู ระยะห่างจากอำเภอสุวรรณคูหา 4 กิโลเมตรและห่างจากจังหวัด 58 กิโลเมตร

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

บริเวณโดยรอบเป็นที่ลุ่มลาดเอียงลงสู่ห้วยน้ำโมง ประกอบด้วยทุ่งนา ป่าไม้ และภูเขา พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายและดินลูกรัง ชั้นล่างเป็นดินดานไม่เก็บน้ำหรือไม่อุ้มน้ำในฤดูแล้ง มีลำห้วยต่าง ๆ ไหลผ่าน เช่น ห้วยน้ำโมง ห้วยยาง ห้วยบน ห้วยน้ำก่ง ห้วยฮวก ห้วยทามคำไฮ เป็นต้น

ที่ตั้ง ตำบลกุดผึ้ง มีจำนวนทั้งหมด 11 หมู่บ้าน ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดกับ ตำบลนาสี อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู
ทิศใต้	มีอาณาเขตติดกับ ตำบลนาด่าน ตำบลนาดี อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู
ทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดกับ ตำบลจำปาโมง อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี
ทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดกับ ตำบลบ้านโคก อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู
พื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง มีจำนวน 99 ตารางกิโลเมตร

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

1. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึง ปลายตุลาคม ระยะเวลาจะได้รับอิทธิพลลมตะวันตกเฉียงใต้ หย่อมความกดอากาศสูงอยู่ที่มหาสมุทรอินเดีย ลมนี้จะพัดความชื้นขึ้นจากมหาสมุทรอินเดียมาปกคลุมประเทศไทย ร่องความกดอากาศต่ำ จะเคลื่อนที่จากภาคใต้พัดผ่านมายังภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งจังหวัดหนองบัวลำภู ทำให้มีฝนตกชุก เดือนที่มีปริมาณน้ำฝนมากที่สุดได้แก่เดือนสิงหาคม

2. ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคม ถึง กลางเดือนกุมภาพันธ์ ระยะเวลาได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ หย่อมความกดอากาศสูงอยู่ที่ประเทศรัสเซีย จีน และได้พัดเอาอากาศหนาวเย็นมาปกคลุมประเทศไทย โดยเฉพาะภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะได้รับอิทธิพลจากลมชนิดนี้มาก ทำให้อากาศหนาวเย็นทั่วไปทั้งจังหวัดหนองบัวลำภู เดือนที่มีอากาศหนาวมากได้แก่ เดือนมกราคม

3. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงปลายเดือนพฤษภาคม อากาศจะร้อน อบอ้าวทั่วทุกเขตพื้นที่ของจังหวัด เพราะระยะนี้เป็นช่วงปลอดลมมรสุม เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุด คือเดือนเมษายน

1.4 ลักษณะดิน

โดยทั่วไปมีลักษณะเป็นที่ราบเป็นจุดตั้งชุมชน บริเวณโดยรอบเป็นที่ลุ่มลาดเอียงลงสู่ห้วยโหมง ประกอบด้วย พุงนา ป่าไม้ และภูเขา พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายและดินลูกรัง ชั้นล่างเป็นดินดานไม่เก็บน้ำหรือไม่อุ้มน้ำในฤดูแล้ง

1.5 ลักษณะแหล่งน้ำ

คุณภาพแหล่งน้ำ โดยทั่วไป สภาพแหล่งน้ำ ลำคลอง ห้วย อยู่ในสภาพตื้นเขิน ทำให้สามารถใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ ระบบจัดการด้านสิ่งแวดล้อมยังมีปัญหา คือ ระบบระบายน้ำ เนื่องจาก สภาพภูมิประเทศที่เป็นราบลุ่มและบริเวณโดยรอบองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้งมีปัญหาเรื่องน้ำท่วม ยังไม่มีระบบระบายน้ำที่ถูกต้องและเหมาะสม ทำให้ปัญหาน้ำท่วมขังระยะสั้น ๆ เมื่อฝนตกหนัก

ประเภททรัพยากรแหล่งน้ำ ได้แก่ ลำห้วย และลำคลอง

จำนวนทรัพยากรแหล่งน้ำ มีลำห้วย จำนวน 7 แห่ง หนองน้ำ จำนวน 1 แห่ง อ่างเก็บน้ำ 1 แห่ง ดังนี้

1) ลำห้วยน้ำโหมง	6) ลำห้วยโคโล่
2) ลำห้วยยาง	7) อ่างเก็บน้ำทามคำไฮ
3) ลำห้วยบน	8) อ่างเก็บน้ำออนซอน
4) ลำห้วยน้ำกง	
5) ลำห้วยฮวก	

1.6 ลักษณะของไม้และป่าไม้

เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ด้วยพุงนา ป่าเบญจพรรณ ลักษณะทั่วไปเป็นป่าโปร่ง พื้นที่ป่าไม้ไม่รกทึบ มีไม้ไผ่ชนิดต่างๆ ขึ้นอยู่มาก มีอยู่ทั่วไปตามภาคต่างๆ ที่เป็นที่ราบ หรือตามเนินเขา พันธุ์ไม้จะผลัดใบในฤดูแล้ง การกระจายของป่าเบญจพรรณในประเทศไทย พบในภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคอีสาน ครอบคลุมต่ำลงไปจนถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตอนบน มีปรากฏที่ระดับความสูงตั้งแต่ 50 เมตร ถึง 800 เมตร หรือสูงกว่านี้ในบางจุด

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

เขตการปกครอง องค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง ได้แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 2 ตำบล 11 หมู่บ้าน ดังนี้

1. ตำบลกุดผึ้ง ประกอบด้วย 7 หมู่บ้าน

1. บ้านกุดผึ้ง	หมู่ 1
2. บ้านเชียงฮาย	หมู่ 3
3. บ้านโนนป่าหวาน	หมู่ 4
4. บ้านนาไก่อ	หมู่ 5
5. บ้านนาไร่เดียว	หมู่ 6
6. บ้านหินนกยูง	หมู่ 7
7. บ้านนาคำน้อย	หมู่ 8

2. ตำบลสุวรรณคูหา ประกอบด้วย 4 ชุมชน

1. บ้านทรายทอง	หมู่ 1

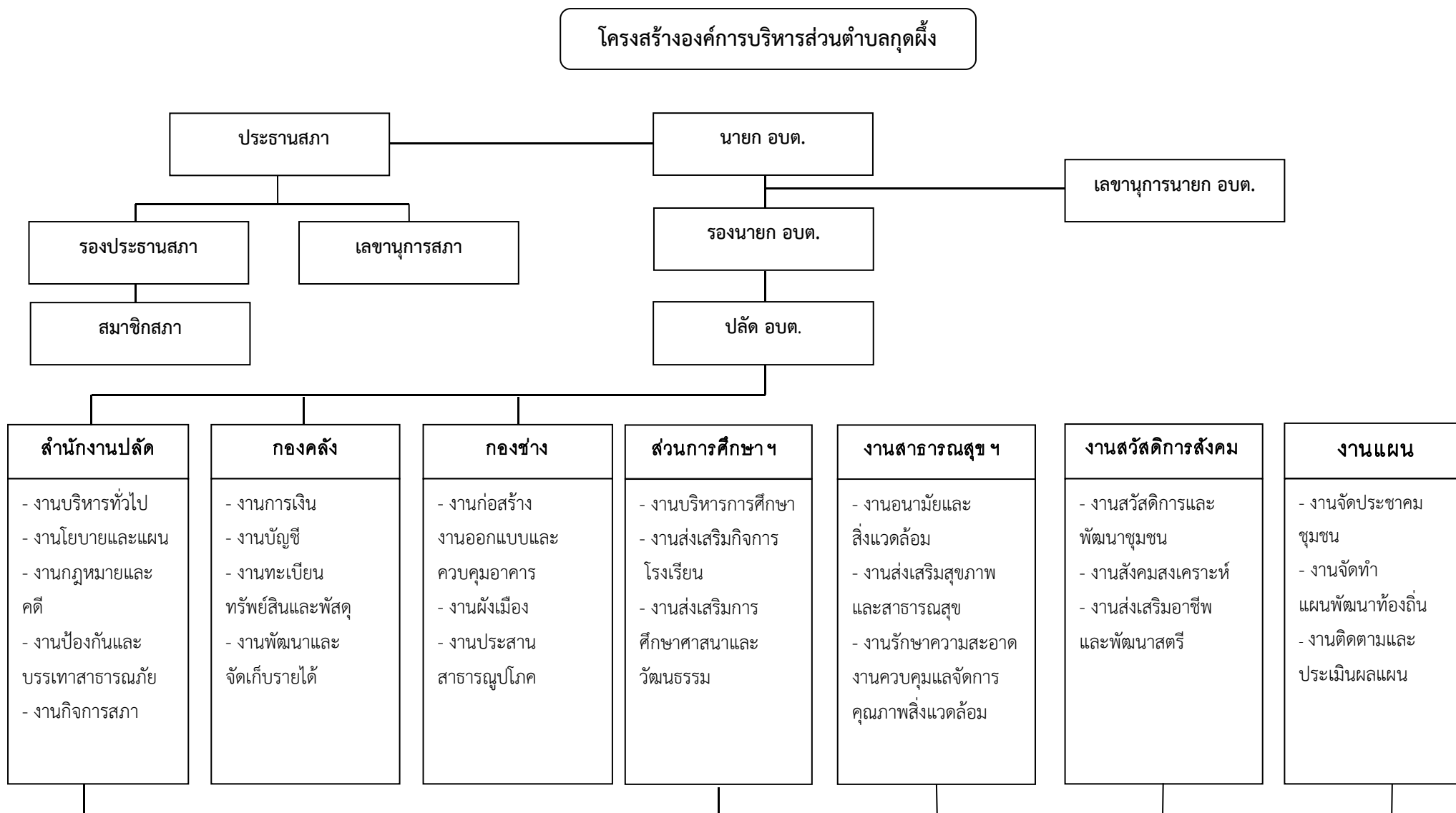
2. บ้านภูวงค์	หมู่ 2
3. บ้านพนมพัฒนา	หมู่ 5
4. บ้านหนองกุงใต้	หมู่ 7

2.2 การเลือกตั้ง

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองการปกครองตนเองในรูปของผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการคุ้ม, ประชาคมหมู่บ้าน เพื่อทำหน้าที่ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของท้องถิ่น เสนอปัญหาและความต้อง และร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ในลักษณะของการ “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมรับผลประโยชน์”

ปัญหาอุปสรรค คือ ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นว่าคณะผู้บริหารที่ได้รับ การได้เลือกเข้ามานั้นมีความสำคัญอย่างไร มีภารกิจอะไรบ้าง โดยเฉพาะในเรื่องการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง จึงไม่ให้ความสำคัญในการออกมาใช้สิทธิเท่าใดนัก

2.2.1 โครงสร้าง การบริหารงาน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ด้านการเมือง ประกอบด้วย นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองการบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายก และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และ ด้านการบริหาร ประกอบด้วยส่วนราชการและพนักงานประจำ ดังนี้

โครงสร้างด้านการเมือง ประกอบด้วย

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายพิศาล คำบึงกลาง

เลขานุการ 1. นายบัวลี สายสุด

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

1. นายอดุลย์ศักดิ์ เสนาชัย
2. นายประสิทธิ์ ทองยุทธ

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

นายอ่อน จันทรัตน์

รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

นายดาวเรือง พรหมศรี

เลขานุการสภาฯ

นายแถว เขื่อนไชย

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ตำบลกุดผึ้ง

นายสุวิทย์ พากุล	อบต. หมู่ 1
นายแถว เขื่อนไชย	อบต. หมู่ 1
นายสมบูรณ์ นาคาคี	อบต. หมู่ 1
นายวีระ นามมี	อบต. หมู่ 3
นายอำพร ทองบัว	อบต. หมู่ 3
นายสุพจน์ พรหมลา	อบต. หมู่ 4
นายจิระศักดิ์ สมศรี	อบต. หมู่ 5
นายดำรง บุญเกิด	อบต. หมู่ 6
นายวารี ศรีชัย	อบต. หมู่ 7
นายอินตอง หล้าฤทธิ์	อบต. หมู่ 7
นางประยัติ จันทะฟอง	อบต. หมู่ 8
นายพงษ์ศักดิ์ ภูมิฐาน	อบต. หมู่ 8

ตำบลสุวรรณคูหา

นายปรีชา ขวัญแก้ว	อบต. หมู่ 1
นายวิจิตร ผิวเหลือง	อบต. หมู่ 1
นายธนา เหมือนหล้า	อบต. หมู่ 2
นายบุญมี ฟ้าฝน	อบต. หมู่ 2
นายสวาย กลางแม	อบต. หมู่ 5
นางแดง วันชัย	อบต. หมู่ 5
นายวิรัตน์ ชินวงศ์	อบต. หมู่ 7

2.2.2 โครงสร้างด้านการบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง แบ่งส่วนราชการเป็น 4 ส่วน มีอัตรากำลัง บริหารท้องถิ่นระดับกลาง 1 คน บริหารท้องถิ่นระดับต้น 2 คน พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล 1๒ คน ครู ๘ คน ผู้ดูแลเด็ก ๕ คน ลูกจ้างภารกิจ ๑๐ คน พนักงานจ้างชั่วคราว ๒ คน รวมทั้งสิ้น ๔๐ คน

สังกัด	จำนวนพนักงาน แยกตามระดับ								ลูกจ้าง		รวม
	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	ปฏิบัติการ/คศ.1	ชำนาญการ/คศ.2	อำนวยการระดับต้น	อำนวยการระดับกลาง	บริหารท้องถิ่นระดับต้น	บริหารงานท้องถิ่นระดับกลาง	ภารกิจทั่วไป/ผู้ดูแลเด็ก	ลูกจ้างชั่วคราว	
สำนักปลัด	๓		๔				๑	๑	๕	๑	๑๕
กองคลัง		๑		๑					๓		๕
ส่วนการศึกษาฯ			๓	๕					๗		๑๕
กองช่าง	๑	๑			๑				๓		๖
รวม	๔	๒	๗	๖	๑		๑	๑	๑๘	๑	๔๑

ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง มิถุนายน 25๖๓

2.2.3 การคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล รายรับขององค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย รายได้ และเงินอื่น ดังนี้

รายได้ ประกอบด้วย

1. ภาษีอากรซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจจัดเก็บ เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์ หรือที่รัฐบาลจัดเก็บแล้วโอนทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล เช่น ภาษีการค้า ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต

2. ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจจัดเก็บหรือที่รัฐบาลจัดเก็บแล้ว โอนทั้งหมดหรือบางส่วนให้องค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายกำหนด เช่น ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา ฯลฯ

3. รายได้จากทรัพย์สิน เป็นรายได้ที่เกิดจากดอกเบี้ยเงินฝาก และจากการให้เช่าสถานที่ หรือที่ดินซึ่งเป็นทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลหรืออยู่ในความควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น ค่าเช่าที่ดิน ค่าเช่าสถานที่ พันธบัตร หรือเงินกู้ หรือเงินฝาก ฯลฯ

4. รายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ เช่น เงินเหลือจ่ายท้องถิ่น จากการประปา ฯลฯ

5. เงินอุดหนุนที่รัฐบาลหรือหน่วยงานอื่นจัดสรรให้ เช่น เงินอุดหนุนทั่วไป, เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ รายได้เบ็ดเตล็ดซึ่งเป็นรายได้ที่ไม่เข้าลักษณะรายได้หมวดหนึ่งหมวดใดดังกล่าวข้างต้น เช่น เงินที่มีผู้อุทิศให้

6. รายรับองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง

หมวด /ประเภท	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ประมาณการ ปี 256๓	รวมทั้งสิ้น
หมวดภาษีอากร	82,679.01	83,366.31	๑๐๘,๒๙๑.๖๗	83,366	357,702.99
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	26,370.84	34,001.50	๒๐,๘๖๔.๖๐	34,001	115,237.94
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	76,933.32	112,006.63	1๒๓,๒๙๕.๓๔	112,006	424,241.29
หมวดรายได้จากสาธารณูปโภค และการพาณิชย์	111,731.00	16,576.00	1๗๕,๔๒๒.00	16,576.00	320,305
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	300	2,120.00	๖,๕๒๘.๙๘	00.00	8,948.98
หมวดภาษีจัดสรร	15,650,443.68	17,800,188.55	17,๐๙๘,18๒.๙๔	17,800,186	68,349,001.17
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	17,448,789.95	17,470,784.00	1๘,๗๘๗,๔๗๘.๗0	17,470,784	71,177,836.65
รวม	33,397,246.96	35,516,922.99	3๗,๗๒๒,๗๖๗.๒๓	35,516,919.00	142,153,856.2๐

รายจ่าย ประกอบด้วย

1.๑ รายจ่ายงบกลางซึ่งเกี่ยวกับรายจ่ายตามข้อผูกพัน เช่น เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น ฯ เงินสำรองจ่าย และ เงินตั้งจ่ายเหลืองบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ

รายจ่ายของหน่วยงาน แยกเป็น 1.1 รายจ่ายประจำ ประกอบด้วย หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ หมวดค่าจ้างชั่วคราว หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ หมวดค่าสาธารณูปโภค หมวดเงินอุดหนุน หมวดรายจ่ายอื่น

1.2 รายจ่ายเพื่อการลงทุน ประกอบด้วย หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

1.3 รายจ่ายองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง ย้อนหลัง ๓ ปี

สรุปรายจ่ายจริงระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.2560-2562

หมวด /ประเภท	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ประมาณการ ปี 2563
จ่ายจากงบประมาณ				
งบกลาง	6,085,440.00	6,334,192.00	6,959,526.00	8,025,339.00
หมวดเงินอุดหนุน	2,401,051.57	2,934,242.66	2,341,838.58	2,286,000.00
งบดำเนินการ	5,958,263.38	4,916,718.90	5,350,756.61	8,366,920.00
งบบุคลากร	10,884,420.00	11,140,927.00	11,475,059.00	13,005,660.00
งบลงทุน	2,218,500.00	1,125,450.00	3,934,149.00	22,025,347.00
รวมสุทธิ	27,547,674.95	26,451,530.56	30,061,314.19	11,036,545.19

รายจ่าย ประกอบด้วย

1.รายจ่ายงบกลางรายจ่ายตามข้อผูกพัน เช่น เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ฯ เงินสำรองจ่าย และ เงินตั้งจ่ายเหลืองบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ

รายจ่ายของหน่วยงาน แยกเป็น

1.1 รายจ่ายประจำ ประกอบด้วย หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ หมวดค่าจ้างชั่วคราว หมวด

ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ หมวดค่าสาธารณูปโภค หมวดเงินอุดหนุน หมวดรายจ่ายอื่น

1.2 รายจ่ายเพื่อการลงทุน ประกอบด้วย หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

3. ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น จำนวน 5,491 คน แยกเป็นชาย 2,735 คน หญิง 2,756 คน

ความหนาแน่น ของประชากรต่อพื้นที่ 55.4๖ คน / ตารางกิโลเมตร

สถิติบ้านจากทะเบียนบ้าน แยกรายพื้นที่ ระดับตำบล

ตำบลกุดผึ้งมี 7 หมู่บ้าน (ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง) มี 11 หมู่บ้าน ได้แก่

- บ้านกุดผึ้ง หมู่ที่ 1 จำนวน 3๔ คน ชาย ๒๑ คน หญิง ๑๓ คน ๑๓ ครั้วเรือน
- บ้านเชียงฮาย หมู่ที่ 3 จำนวน ๓๗๕ คน ชาย ๑๙๐ คน หญิง ๑๘๕ คน ๙๔ ครั้วเรือน
- บ้านโนนป่าหวาน หมู่ที่ 4 จำนวน ๑,๐๔๓ คน ชาย ๕๓๑ คน หญิง ๕๑๒ คน ๒๕๒ ครั้วเรือน
- บ้านนาไก่อ หมู่ที่ 5 จำนวน ๗๑๔ คน ชาย ๓๕๕ คน หญิง ๓๕๙ คน ๑๘๓ ครั้วเรือน
- บ้านนาไร่เดียว หมู่ที่ 6 จำนวน ๒๙ คน ชาย ๑๔ คน หญิง ๑๕ คน ๑๕ ครั้วเรือน
- บ้านหินนกกุง หมู่ที่ 7 จำนวน ๕๕๙ คน ชาย ๒๗๖ คน หญิง ๒๘๓ คน ๑๔๘ ครั้วเรือน
- บ้านนาค้าน้อย หมู่ที่ 8 จำนวน ๘๒๙ คน ชาย ๔๑๘ คน หญิง ๔๑๑ คน ๑๙๓ ครั้วเรือน

ตำบลสุวรรณคูหา 4 หมู่บ้าน

- บ้านทรายทอง หมู่ที่ 1 จำนวน ๖๔๑ คน ชาย ๓๓๑ คน หญิง ๓๑๐ คน ๑๙๑ ครั้วเรือน
- บ้านภูวงค์ หมู่ที่ 2 จำนวน ๕๔๘ คน ชาย ๒๗๓ คน หญิง ๒๗๕ คน ๑๓๐ ครั้วเรือน
- บ้านพนมพัฒนา หมู่ที่ 5 จำนวน 3๗๐ คน ชาย ๑๕๖ คน หญิง ๒๑๔ คน ๑๒๙ ครั้วเรือน
- บ้านหนองกุงใต้ หมู่ที่ 7 จำนวน 3๔๙ คน ชาย ๑๗๐ คน หญิง ๑๗๙ คน ๑๒๒ ครั้วเรือน

ที่มา : สำนักทะเบียนท้องถิ่น ที่ว่าการอำเภอสุวรรณคูหา มิถุนายน 25๖๓

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

สถานะด้านการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้งมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน และการจัดการศึกษาอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ มีการจัดการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา, ประถมศึกษาและระดับอนุบาล สามารถจำแนกได้ ดังนี้

สภาพทางการศึกษา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวนเด็กเล็ก (คน)	บุคลากร(คน)	โรงเรียน	จำนวน นักเรียน(คน)
บ้านนาไก่อ	๑๘	2	นาไก่อคำน้อยวิทยา	1๓๖
บ้านนาคำน้อย	๑๘	๒	ยุงทองวิทยา	๖๔
วัดศรีบุญเรือง	๓๒	๓	โนนป่าห้วยน้ำเชียงฮาย	1๓๘
บ้านโนนป่าห้วยน้ำ	๓๕	๔	นาโกทรายทองวิทยา	๗๔
บ้านทรายทอง	๒๙	๔		
รวม	๑๓๒	1๕	รวม	4๑๒

หมายเหตุ ข้อมูลจากส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม 25๖๓

ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

2 แห่ง

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

1) วัด/ สำนักสงฆ์

จำนวน 13 แห่ง

4.2 สาธารณสุข

1) สถานีอนามัยประจำหมู่บ้าน

จำนวน (1 แห่ง อยู่ในเขตเทศบาล)

2) อัตราการมีและใช้ส้วมสาธารณะ

จำนวน 100 เปอร์เซนต์

4.3 อาชญากรรม

หัวข้อ	2559/ ครั้ง	2560/ ครั้ง	2561/ ครั้ง
อาชญากรรม (เกิดในท้องที่อำเภอสุวรรณคูหา)	133	128	231

ยาเสพติด (เกิดในท้องที่อำเภอสุวรรณคูหา)	199	149	48
อาชญากรรม (เกิดในท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลภูดึ่ง)	5	18	16
ยาเสพติด (เกิดในท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลภูดึ่ง)	17	19	1

4.4 บริการสาธารณะอื่น ๆ ปัจจุบันในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลภูดึ่ง มีระบบการบริการสาธารณะ ดังนี้

- **สถานีดับเพลิงองค์การบริหารส่วนตำบลภูดึ่ง** ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลภูดึ่งมี อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ดังนี้

1. รถดับเพลิง ขนาดบรรจุน้ำ 4,000 ลิตร	จำนวน 1 คัน
2. รถยนต์กู้ชีพ	จำนวน 1 คัน
3. ถังดับเพลิงเคมีเบื้องต้น	จำนวน 13 ถัง
4. แผงกันจราจร	จำนวน 24 แผง
5. ตู้สัญญาณไฟ(จุดตรวจ)	จำนวน 4 ตู้
๖. รถกระเช้า	จำนวน ๑ คัน

4.5 การสังคมสงเคราะห์และการสวัสดิการ

องค์การบริหารส่วนตำบลภูดึ่ง ได้ร่วมกับส่วนราชการในพื้นที่ดำเนินการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์ ประชาชนในหลายประเภทด้วยกัน ตามสถานการณ์และความต้องการของประชาชน เช่น ช่วยเหลือผู้ประสบ อุทกภัย , วาตภัย, ช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง, ช่วยเหลือเด็กและคนชรา, ช่วยเหลือคนพิการและผู้ด้อยโอกาสในสังคม โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การให้ความช่วยเหลือขององค์การบริหารส่วนตำบลภูดึ่งได้รับความร่วมมือจากหลาย ฝ่ายด้วยกัน ซึ่งในปัจจุบัน ยังมีความต้องการการช่วยเหลืออยู่อีกมาก

การสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม ได้แก่

- 1) สงเคราะห์เด็กและเยาวชน คนชรา ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส
 - สงเคราะห์ผู้พิการ จำนวน ๑๗๒ ราย
 - สงเคราะห์คนชรา จำนวน ๖๒๔ ราย
 - สงเคราะห์ผู้ป่วยโรคเอดส์ จำนวน 3๘ ราย

การประกันสังคม

- 1) ประกันสังคมด้านการรักษาพยาบาลให้กับลูกจ้าง

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

มีรถโดยสารประจำทางสายหลัก 2 สาย

- (1) เส้นทางสายอำเภอสุวรรณคูหา - จังหวัดอุดรธานี
- (2) เส้นทางสายอำเภอสุวรรณคูหา - จังหวัดหนองบัวลำภู

5.2 การไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอสุวรรณคูหา ให้บริการกับประชาชนในเขตพื้นที่ ซึ่งส่วนใหญ่ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้งจำนวน 11 หมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้หมดแล้วมีเพียงผู้ไม่ต้องการเท่านั้นที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้

5.3 การประปา

กิจการประปา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีประปาหมู่บ้านประจำหมู่บ้านให้บริการน้ำสูบน้ำบาดาลระบบแรงสูง รับผิดชอบเรื่องการค้าเงินการระบบประปา และจำหน่ายน้ำประปาให้กับประชาชน

5.4 โทรศัพท์

โทรศัพท์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมาติดตั้งสามารถให้บริการได้เป็นอย่างดี แต่สามารถมีตามถนนสายหลัก นาด่าน – สุวรรณคูหา นอกเขตพื้นที่ถนนสายหลักยังไม่มีคู่สาย โดยสำนักงานมีหมายเลขโทรศัพท์ คือ 042-372๒๘๙

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

กิจการไปรษณีย์โทรเลข ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีต้องเดินทางไปยังอำเภอสุวรรณคูหา ระยะห่าง 4 กิโลเมตร

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

1. ลักษณะการประกอบอาชีพเกษตรกรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง

การประกอบเกษตรกรรมในท้องถิ่น ส่วนใหญ่การเกษตรกรรมในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ก็ยังคงเป็นการทำนา สวนผลไม้ และปลูกพืชผัก ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว, อ้อย, มันสำปะหลัง ฯลฯ ในภาคเกษตรกรรมนี้ ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาต่างๆ ซึ่งมีสาเหตุมาจากแหล่งน้ำธรรมชาติมีน้อย มีสภาพดินเค็มและเป็นที่ราบลุ่มฤดูฝนน้ำท่วม แหล่งกักเก็บน้ำธรรมชาติมีน้อย ขาดการบำรุงรักษาแหล่งน้ำที่มีอยู่เดิม สภาพดินไม่อุ้มน้ำ ฝนตกไม่สม่ำเสมอ บางครั้งฝนตกทิ้งช่วง

2. ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง

2.1 พืชเศรษฐกิจ

- การผลิตข้าว ได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวเหนียว กข.6 ,มะลิ 105, สันป่าตอง, กข.15
- พืชไร่ ได้แก่ อ้อยโรงงาน ข้าวโพด
- ไม้ผลไม้ยืนต้น ได้แก่ มะม่วง มะขาม
- พืชผัก ได้แก่ พริก มะเขือ ถั่วฝักยาว คื่นช่าย ผักกาดขาวปลี

2.2 ข้อมูลพื้นที่การเกษตรของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง ดังนี้

- อาชีพเกษตรกร	จำนวน	339	ครัวเรือน
- ประกอบอาชีพค้าขายเพียงอย่างเดียว	จำนวน	39	ครัวเรือน
- ประกอบอาชีพรับจ้าง	จำนวน	31	ครัวเรือน
- เลี้ยงสัตว์ไว้ขาย	จำนวน	64	ครัวเรือน
- ประกอบอาชีพมากกว่า	จำนวน	1	ครัวเรือน

6.2 การประมง

พื้นที่ทำการประมงมีอยู่ทั่วไปในลำห้วยน้ำโฌง ลำห้วยบน ลำห้วยยาง อ่างเก็บน้ำคำไฮ อ่างเก็บน้ำออนซอน ลำห้วยน้ำก่ง ลำห้วยฮวก ชนิดของเครื่องมือที่ใช้แตกต่างกันออกไปตามความลึกของน้ำในอ่างเก็บน้ำ ช่าย ช่ายไล่ จะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในบริเวณน้ำลึก ส่วนลอบเผื่อ แห ยอยก ฉมวก เบ็ดเดี่ยว และส้อม ใช้ในบริเวณน้ำตื้น ชนิดพันธุ์ปลา ที่นำไปขายส่วนใหญ่คือ ปลานิล ปลาในกลุ่มปลาช่อน ปลาในกลุ่ม ปลาสาคร และปลาประเภทปลาตะเพียนจะเป็น ปลาที่ถูกนำมาทำเป็นปลาร้า

6.3 การปศุสัตว์

ลักษณะการประกอบการปศุสัตว์ ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงในลักษณะเกษตรกรย่อยควบคู่ไปกับการปลูกพืชในรูปแบบของเกษตรกรแบบผสมผสาน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้ในการบริโภคและใช้ขายให้กับครัวเรือน เมื่อเหลือจากการบริโภคหรือใช้งานแล้ว จึงจำหน่ายเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน

(1) สัตว์เศรษฐกิจ

- การเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ ไก่พื้นเมือง โค กระบือ สุกร เป็ดเทศ
- การเลี้ยงปลา ได้แก่ ปลานิล ปลาไน ปลาตะเพียน ปลาดุกบักอูย

6.4 การท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล นั้น จัดเป็น คือ ประเภทความสวยงามของทัศนียภาพ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น อ่างเก็บน้ำตามคำไฮ

6.5 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ประเภทธุรกิจการค้า ในด้านการค้าและการบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจะประกอบด้วยร้านค้าที่เกี่ยวข้องกับการอุปโภคและบริโภค สินค้าที่จำเป็นทางด้านเกษตรกรรม รวมถึง การค้าทางด้านผลผลิตการเกษตรกรรมบางส่วน โดยส่วนใหญ่ที่ตั้งของร้านค้าดังกล่าวมักจะติดกับถนนสายหลักหรือทางหลวงแผ่นดิน การบริการในพื้นที่มีการบริการเพียงพอกับความต้องการในบางส่วน เนื่องจาก ยังไม่มีสถานบริการที่ครบถ้วนเพียงพอ แต่ก็สามารถให้บริการแก่ประชาชนทั่วไปได้ดีพอสมควร

6.6 แรงงาน

ในอดีตเมื่อประมาณ 5-8 ปี ที่ผ่านมา ภายในครอบครัวหนึ่งจะมีแรงงานไว้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมาณ 3-5 คน แต่ในขณะนี้ปรากฏว่ามีแรงงานในครอบครัวเพียง 1-2 คน เท่านั้น ล้วนเป็นแรงงานคนแก่และเด็ก ส่วนแรงงานในวัยรุ่นหนุ่มสาวจะอพยพไปทำงานต่างถิ่น

7. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

7.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง มีจำนวนชุมชนทั้งหมด 11 หมู่บ้าน พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้งเป็นพื้นที่ชนบท พื้นที่บางส่วนกำลังพัฒนาเพื่อให้ความเท่าเทียมกับชุมชนเมือง ทุกหมู่บ้านมีผู้ใหญ่บ้านและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง และเป็นตัวแทนของประชาชนในการนำเสนอปัญหาและความต้องการจากองค์การบริหารส่วนตำบล

7.2 ข้อมูลด้านการเกษตร

ในการประกอบอาชีพของราษฎรส่วนใหญ่มีอาชีพในการทำนา ทำสวนยางพารา ไร่ อ้อย มันสำปะหลัง ทำประมงโดยอาศัยแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

7.3 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

เนื่องจากพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง มีสภาพพื้นที่เป็นที่ลอนคลื่นลุ่มๆดอนๆ ในฤดูฝนหากมีฝนตกชุกจะทำให้เกิดน้ำท่วมโดยทั่วไปการสัญจรไปมาไม่สะดวก ส่วนในฤดูแล้งจะเกิดการขาดแคลนน้ำดื่มและน้ำใช้ เพราะดินไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ได้ เนื้อดินปนทรายชั้นล่างส่วนใหญ่จะเป็นลูกรัง แหล่งน้ำที่อยู่ในพื้นที่ ได้แก่ ลำห้วยน้ำโมง ลำห้วยบน ลำห้วยยาง อ่างเก็บน้ำทามคำไฮ อ่างเก็บน้ำออนซอน ลำห้วยน้ำก่ง ลำห้วยฮวก

7.4 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

องค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง มีแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ จากการประปาหมู่บ้านประจำหมู่บ้าน โดยมีแหล่งน้ำจากน้ำบาดาล และการเจาะน้ำบาดาลใต้ดินของครัวเรือน

8.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

8.1 การนับถือศาสนา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีการนับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนมาก

8.2 ประเพณีและงานประจำปี

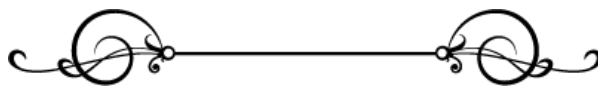
ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้งมีประเพณีที่สำคัญและจัดขึ้นประจำ ได้แก่

- (1) ประเพณีสงกรานต์
- (2) ประเพณีบุญบั้งไฟ (จัดตามหมู่บ้าน/ชุมชน)
- (3) ประเพณีแห่เทียนพรรษา
- (4) ประเพณีลอยกระทง
- (5) วันสำคัญต่างๆ เช่น วันพ่อ วันแม่ วันเด็ก วันเยาวชน วันผู้สูงอายุ วันขึ้นปีใหม่ ฯลฯ
- (6) ประเพณีบุญกุ่มข้าวคุณลาน
- (7) ประเพณีบุญข้าวจี
- (8) ประเพณีบุญเผาต
- (9) ประเพณีบุญเบิกบ้าน
- (๑๐) ประเพณีบุญข้าวประดับดิน
- (๑๑) ประเพณีบุญห่อข้าวสาก
- (๑๒) ประเพณีวันออกพรรษา

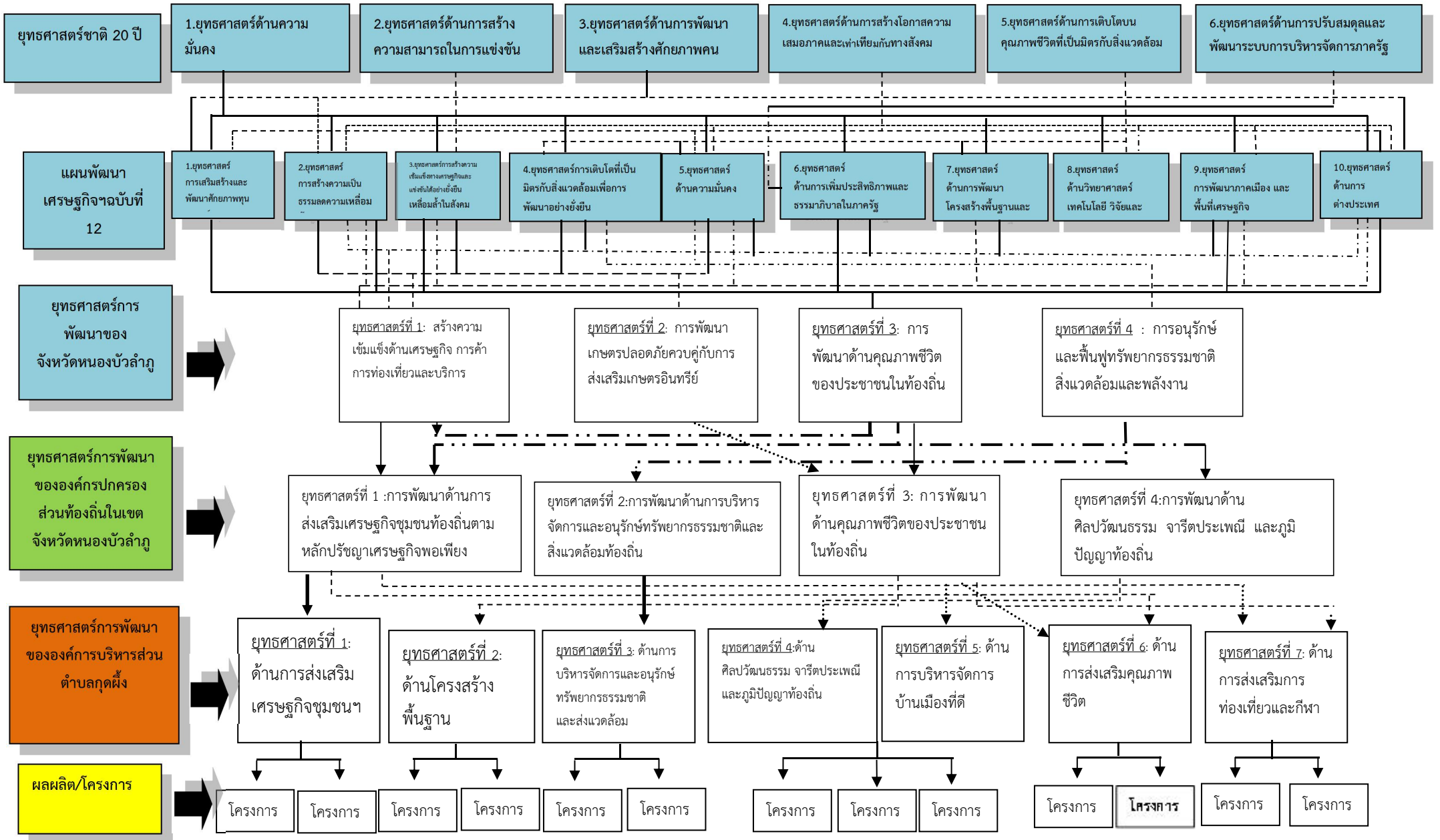
8.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาลิ้น

-เขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง ราษฎรเผ่าไทอีสานนี้ตั้งหลักฐานกระจายอยู่ทั่วไปในเขตพื้นที่เป็นเผ่าดั้งเดิมในท้องถิ่นนี้

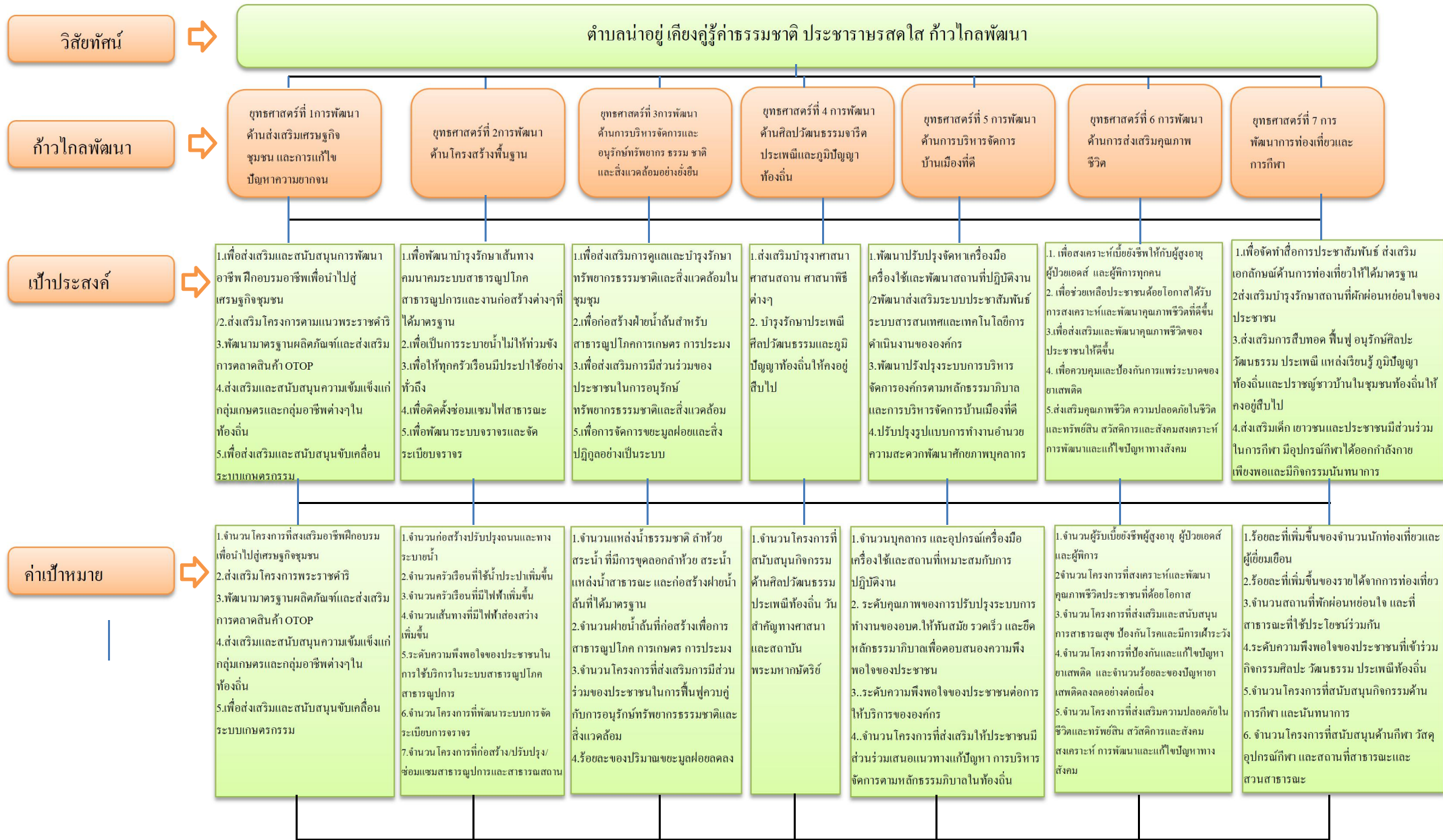
-ภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง ได้แก่ เครื่องจักสาน การทำบั้งไฟ หมอพื้นบ้าน ยาแผนโบราณ ผ้าทอมือ ที่นอนหมอนขิต

3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง พ.ศ.2561-256๕

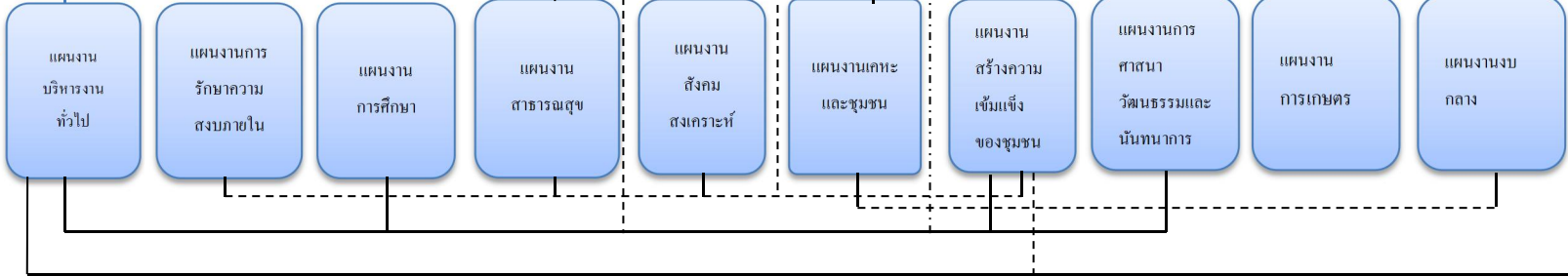
3.4 แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategic Map)

กลยุทธ์

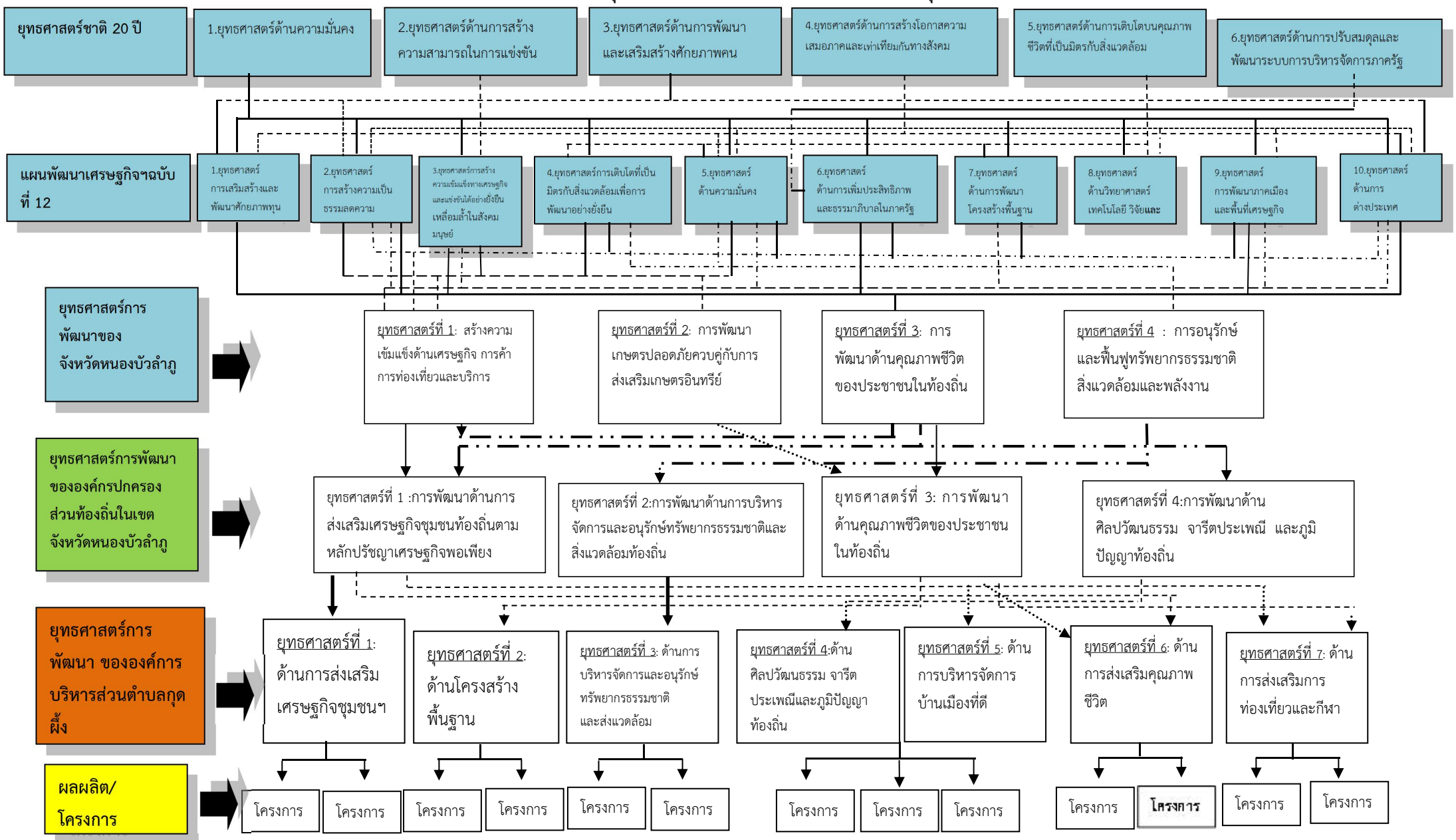
- 1. การจัดทำแผนแม่บทชุมชน
 - 2. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไป
 - 3. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มอาชีพ OTOP
 - 4. พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพผลิตภัณฑ์ การบรรจุภัณฑ์ และการตลาด แก่สินค้าที่ผลิตในชุมชน
 - 5. ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย
 - 6. ส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน
- 1. ก่อสร้าง ปรับปรุงบำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเดินเท้าที่ระบายน้ำ ประดูระบายน้ำและเขื่อน
 - 2. พัฒนาระบบจราจร
 - 3. ปรับปรุง บำรุงรักษา ร่องน้ำ แม่น้ำ คูคลอง หนองน้ำ บึง
 - 4. ติดตั้ง ปรับปรุง บำรุงรักษาไฟฟ้าสาธารณะ ประปา และโทรศัพท์
- 1. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 2. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนและมลพิษต่างๆ
 - 3. พัฒนาและดูแลพื้นที่สาธารณะ
 - 4. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
 - 5. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค
- 1. ส่งเสริมพระพุทธศาสนา
 - 2. ส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 1. การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
 - 2. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
 - 3. พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 4. พัฒนาขีดความสามารถขององค์กรในการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
- 1. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กสตรีคนชราและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
 - 2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
 - 3. เสริมสร้างและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย
 - 4. เสริมสร้างและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษามัธยมศึกษาและอุดมศึกษา
 - 5. เสริมสร้างและสนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบ
 - 6. เสริมสร้างสุขภาพอนามัยของประชาชนและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ
 - 7. จัดระบบบริหารทางการแพทย์และสาธารณสุข
 - 8. ส่งเสริมการแพทย์ไทยและสมุนไพรไทย
 - 9. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและการดูแลสุขภาพที่เกิดจากโรคไม่ติดต่อ
- 1. พัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
 - 2. ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
 - 3. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
 - 4. การพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจและบริหารท่องเที่ยว
 - 5. การส่งเสริม สนับสนุนกีฬา และนันทนาการ
 - 6. ส่งเสริมการจัดเทศกาลและงานประเพณีที่สำคัญเพื่อการท่องเที่ยว
 - 7. ส่งเสริมเด็กเยาวชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการกีฬา มีอุปกรณ์กีฬาได้ออกกำลังกายเพียงพอและมีกิจกรรม

แผนงาน

3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองการบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง พ.ศ.2561-256๕

แบบ ขท.01

3.4 แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategic Map)

วิสัยทัศน์

ตำบลน่าอยู่ เกียรติภูมิค่าธรรมชาดี ประชากรรศดใส ก้าวไกลพัฒนา

ก้าวไกลพัฒนา

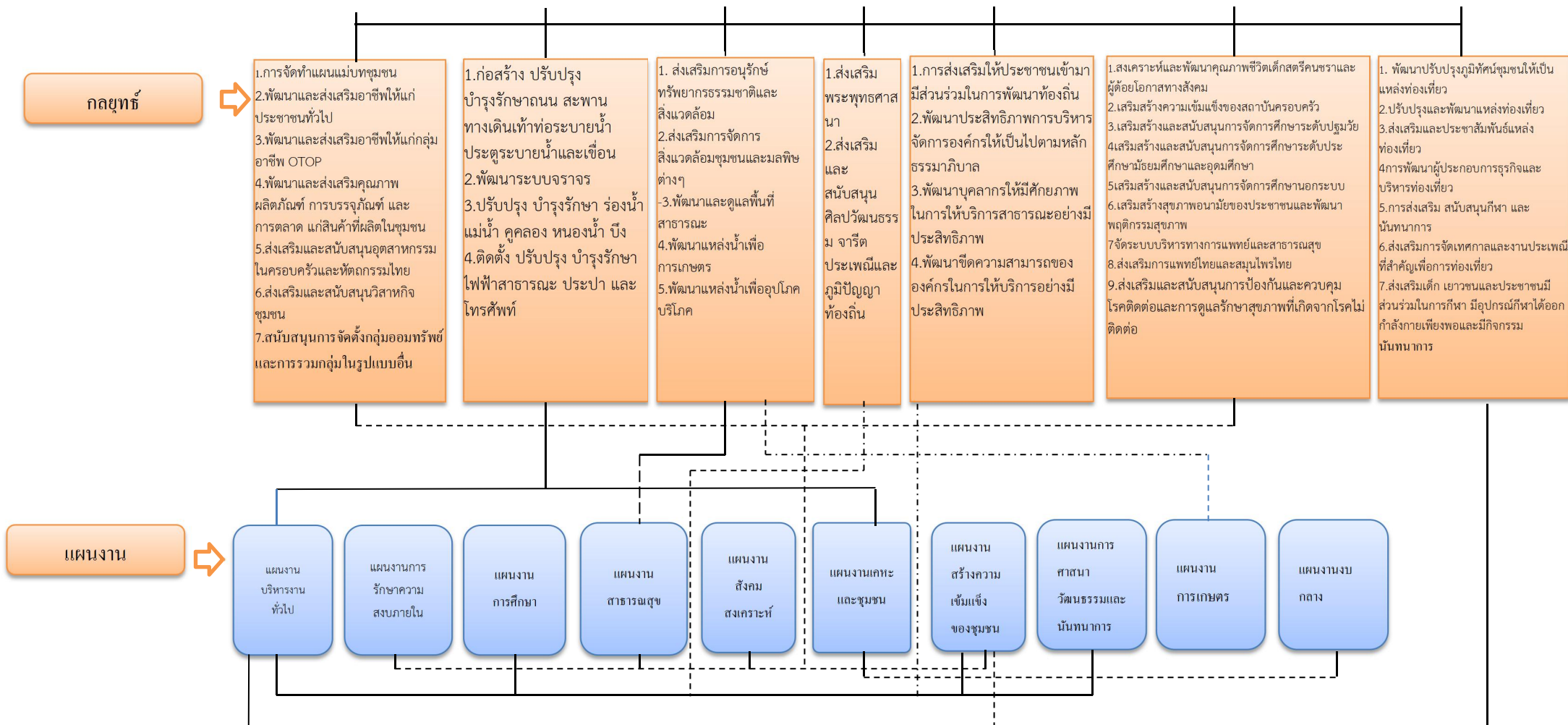
- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนา ด้านส่งเสริมเศรษฐกิจ ชุมชน และการแก้ไขปัญหา ความยากจน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการและ อนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การ พัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การ พัฒนาด้านการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 การ พัฒนาด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 การ พัฒนาการท่องเที่ยวและ การกีฬา

เป้าประสงค์

- 1. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา อาชีพ พิกอบรมอาชีพเพื่อนำไปสู่เศรษฐกิจ ชุมชน /2. ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ 3. พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์และส่งเสริม การตลาดสินค้า OTOP 4. ส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งแก่ กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพต่างๆในท้องถิ่น 5. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนขับเคลื่อน ระบบเกษตรกรรม
- 1. เพื่อพัฒนาบำรุงรักษาเส้นทาง คมนาคมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและงานก่อสร้างต่างๆที่ ได้มาตรฐาน 2. เพื่อเป็นการระบายน้ำไม่ท่วมขัง 3. เพื่อให้ทุกครัวเรือนมีประปาใช้อย่าง ทั่วถึง 4. เพื่อติดตั้งซ่อมแซมไฟสาธารณะ 5. เพื่อพัฒนาระบบจราจรและจัด ระเบียบจราจร
- 1. เพื่อส่งเสริมการดูแลและบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน ชุมชน 2. เพื่อก่อสร้างฝายน้ำล้นสำหรับ สาธารณูปโภคการเกษตร การประมง 3. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5. เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่ง ปฏิกูลอย่างเป็นระบบ
- 1. ส่งเสริมบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนาพิธี ต่างๆ 2. บำรุงรักษาประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ สืบไป
- 1. พัฒนาปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้และพัฒนาสถานที่ปฏิบัติงาน /2 พัฒนาส่งเสริมระบบประชาสัมพันธ์ ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีการ ดำเนินงานขององค์กร 3. พัฒนาปรับปรุงระบบการบริหาร จัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลและ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี 4. ปรับปรุงรูปแบบการทำงานอำนวยความสะดวกพัฒนาศักยภาพบุคลากร
- 1. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้พิการทุกคน 2. เพื่อช่วยเหลือประชาชนด้อยโอกาสได้รับการ สงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น 3. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้ดีขึ้น 4. เพื่อควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของ ยาสเสพติด 5. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีของ ประชาชนและแก้ไขปัญหาทางสังคม
- 1. เพื่อจัดทำสื่อการประชาสัมพันธ์ ส่งเสริม เอกสิทธิ์ด้านการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน 2. ส่งเสริมบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของ ประชาชน 3. ส่งเสริมการสืบทอด ฟื้นฟู อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและประเพณีชาวบ้านในชุมชนท้องถิ่นให้คง อยู่สืบไป 4. ส่งเสริมเด็ก เยาวชนและประชาชนมีส่วนร่วมใน การกีฬา มีอุปกรณ์กีฬาได้ออกกำลังกายเพียงพอ และมีกิจกรรมนันทนาการ

ค่าเป้าหมาย

- 1. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมอาชีพพิกอบรมเพื่อนำไปสู่เศรษฐกิจชุมชน 2. ส่งเสริมโครงการพระราชดำริ 3. พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์และส่งเสริม การตลาดสินค้า OTOP 4. ส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งแก่ กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพต่างๆในท้องถิ่น 5. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนขับเคลื่อน ระบบเกษตรกรรม
- 1. จำนวนก่อสร้างปรับปรุงถนนและทาง ระบายน้ำ 2. จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปาเพิ่มขึ้น 3. จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าเพิ่มขึ้น 4. จำนวนเส้นทางที่มีไฟฟ้าส่องสว่างเพิ่มขึ้น 5. ระดับความพึงพอใจของประชาชนในการ ใช้บริการในระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ 6. จำนวนโครงการที่พัฒนาระบบการจัด ระเบียบจราจร 7. จำนวนโครงการที่ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ ซ่อมแซมสาธารณูปการและสาธารณสถาน
- 1. จำนวนแหล่งน้ำธรรมชาติ ลำห้วย สระ น้ำ ที่มีการขุดลอกลำห้วย สระน้ำ แหล่ง น้ำสาธารณะ และก่อสร้างฝายน้ำล้นที่ได้ มาตรฐาน 2. จำนวนฝายน้ำล้นที่ก่อสร้างเพื่อการ สาธารณูปโภค การเกษตร การประมง 3. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการฟื้นฟูควบคู่กับ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม 4. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยลดลง
- 1. จำนวนโครงการที่ สนับสนุนกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น วัน สำคัญทางศาสนา และสถาบัน พระมหากษัตริย์
- 1. จำนวนบุคลากร และอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่เหมาะสมกับการ ปฏิบัติงาน 2. ระดับคุณภาพของการปรับปรุงระบบการ ทำงานของอบต. ให้ทันสมัย รวดเร็ว และยึด หลักธรรมาภิบาลเพื่อตอบสนองความพึงพอใจ ของประชาชน 3. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการ ให้บริการขององค์กร 4. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมให้ประชาชนมี ส่วนร่วมเสนอแนวทางแก้ปัญหา การบริหาร จัดการตามหลักธรรมาภิบาลในท้องถิ่น
- 1. จำนวนผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้พิการ 2. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตประชาชนด้อยโอกาส 3. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมและสนับสนุนการ สาธารณสุข ป้องกันโรคและมีการเฝ้าระวัง หลักระบบภิบาลเพื่อตอบสนองความพึงพอใจ ของประชาชน 4. จำนวนโครงการที่ป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด และจำนวนร้อยละของปัญหา ยาเสพติด ลดลงอย่างต่อเนื่อง 5. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน สวัสดิการและสังคม สงเคราะห์ การพัฒนาและแก้ไขปัญหาทาง สังคม
- 1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและผู้ เยี่ยมเยือน 2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว 3. จำนวนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และที่ สาธารณะที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน 4. ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วม กิจกรรมศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น 5. จำนวนโครงการที่สนับสนุนกิจกรรมด้านการ กีฬา และนันทนาการ 6. จำนวนโครงการที่สนับสนุนด้านกีฬา วัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสถานที่สาธารณะและ สวนสาธารณะ

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

(1) แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐการดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรี ของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

ยุทธศาสตร์	กรอบแนวทางที่สำคัญ
1.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง	(1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ (3) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล (5) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ (6) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ (7) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษา ผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงาน และน้ำ (8) การปรับกระบวนการทำงานของโลกที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดสู่แนวระนาบมากขึ้น
2.ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	(1) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น ส่งเอกชน และพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น (2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ภาคเกษตร ได้แก่ เสริมสร้างฐานการผลิต การเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ได้แก่

	<p>เสริมสร้างฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง ภาคอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทย และพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เป็นต้น และภาคบริการ พัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์การให้บริการสุขภาพ และส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ</p>
--	--

ยุทธศาสตร์	กรอบแนวทางที่สำคัญ
<p>2.ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน (ต่อ)</p>	<p>(3) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย พัฒนาและยกระดับผลิต ภาพแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ยกย่องระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร</p> <p>(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศ และพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ</p> <p>(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ การวิจัยและพัฒนา</p> <p>(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความ มั่นคงด้านพลังงาน อาหาร สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติ ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการ เชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วม ร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรี และสร้าง องค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย</p>
<p>3. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาและ เสริมสร้าง ศักยภาพคน</p>	<p>(1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต</p> <p>(2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้ มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง</p> <p>(3) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี</p> <p>(4) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน</p>

<p>4. ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างโอกาสความ เสมอภาคและเท่า เทียมกันทางสังคม</p>	<p>(1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>(2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ</p> <p>(3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย</p> <p>(4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน</p> <p>(5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา</p>
<p>5. ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>	<p>(1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทลายทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>(2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ</p> <p>(3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ</p> <p>(4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>(5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>(6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม</p>

ยุทธศาสตร์	กรอบแนวทางที่สำคัญ
<p>6. ยุทธศาสตร์ด้านการ ปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ</p>	<p>(1) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ</p> <p>(2) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ</p> <p>(3) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม</p> <p>(4) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ</p> <p>(5) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ</p> <p>(6) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ</p> <p>(7) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจน พัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ</p>

(1.2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

ยุทธศาสตร์ที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีจำนวน 10 ยุทธศาสตร์ซึ่งมีรายละเอียด มากกว่าในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องนั้นเป็นการยากในการที่จะกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่ชัดเจนใน แผนพัฒนาระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติได้ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจำเป็นต้องมีการกำหนดและปรับปรุงให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและปัจจัยแวดล้อมในช่วงเวลานั้น ๆ จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุดังกล่าวยุทธศาสตร์ชาติจึงเป็นการกำหนดกรอบที่เป็นประเด็นหลักของการพัฒนา ประเทศที่ครอบคลุมมิติต่างๆ ซึ่งสะท้อนทั้งในเรื่องการพัฒนารฐานการผลิตและบริการ การพัฒนา กลุ่มเป้าหมาย และการพัฒนาในเรื่องกลไกและกฎระเบียบ รวมทั้งการพัฒนาทุนมนุษย์ ภายใต้การกำหนด และการยึดหลักการสำคัญของการพัฒนา ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึง ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแล ผู้สูงอายุที่จะมีส่วนสูงชันในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพ

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทกมิติเพื่อสร้าง ความปรองดองในสังคมการสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากรในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้ และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก

3. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลังรวมถึงการปฏิรูปภาษี ทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วง โซ่คุณค่า ใน ภาค เกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน การพัฒนา SMEs และเกษตรกรรมรุ่นใหม่

4. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

5. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมตลอดจนการพัฒนา ศักยภาพให้ประเทศ

6. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความ โปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม ประชาชนมีส่วนร่วม ประเทศปราศจากคอร์รัปชัน มีการ กระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และ ท้องถิ่น

7. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมขนส่งการเชื่อมโยงเครือข่าย โทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นเมือง การเชื่อมโยงการ เดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

8. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนาและการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ พัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่รวมทั้งความต้องการของภาคีการ

พัฒนาที่ เกี่ยวข้องสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

10. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาคประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการ ดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิกทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค

(1.3) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่าง ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่งคั่ง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาคอขวดไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทุน เทคโนโลยี และนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ๆ ให้แก่ภาคเพื่อให้มีอัตราการเจริญเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศได้ระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง”

วัตถุประสงค์

- เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพและการ พัฒนาเศรษฐกิจของภาค
- เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพา ครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
- เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
- เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศและ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและ มีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป้าหมายและตัวชี้ วัด
- พื้นที่ชลประทานและรับประโยชน์เพิ่มขึ้น ปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งลดลง สัดส่วนคนจนลดลง
- อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
- มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น
- รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหา ๖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลัก ภาคกลางและพื้นที่

ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการ สร้างความเข้มแข็งทาง

เศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

(จังหวัดอุดรธานี จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดบึงกาฬ)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบไปด้วย 5 จังหวัด ตั้งอยู่ตอนบนของ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ อุดรธานี เลย หนองคาย หนองบัวลำภู และบึงกาฬ มีชัยภูมิที่โดดเด่นในการ เป็นจังหวัดที่เชื่อมต่อ “ประตูสู่อาเซียน” ไปยังประเทศลาวโดยสามารถเดินทางจากจังหวัด เลย หนองคาย และบึงกาฬ ข้ามไปยังฝั่งประเทศลาวได้ และจากจุดกำหนดก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขง แห่งที่ 5 ที่จังหวัดบึงกาฬสามารถใช้ประโยชน์จากเส้นทางหมายเลข 8 เข้าสู่ประเทศเวียตนามตอนเหนือและเขต ปกครองพิเศษกว้างซีจิวของประเทศจีนตอนใต้มีเอกลักษณ์ในด้านการท่องเที่ยวเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนที่ใด โดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรมและประวัติศาสตร์อาทิ อารยธรรมล้านช้าง ที่มีความเจริญรุ่งเรืองทั้งการเมือง การปกครอง ด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนพระพุทธศาสนา และมี พัฒนาการเคียงคู่มาพร้อมกันอารยธรรมอื่น ๆ ไกลเคียง ทั้งล้านนา สยาม พม่า และเขมร เป็นต้น มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงระดับโลก เช่นแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี เป็นแหล่งโบราณคดีสำคัญและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ซึ่งมีอายุในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ย้อนหลังไปกว่า ๕,๐๐๐ ปี พิพิธภัณฑสถานหอยหินโบราณ 150 ล้านปี และซากฟอสซิลไดโนเสาร์ ตั้งอยู่บ้าน ห้วยเตือ ตำบลโนนทัน อำเภอเมืองจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นต้น กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 1 นั้น มีจังหวัดอุดรธานีเป็นศูนย์กลางที่เชื่อมต่อไปยังจังหวัดทั้ง 4 ในกลุ่มจังหวัดการเดินทางไปยัง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 สามารถเดินทางได้สะดวกสบาย ทั้งทางรถยนต์ที่มีถนน ที่เชื่อมต่อกันได้ทุกจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด รถไฟ ที่มีขบวนรถมาจากกรุงเทพมหานครไปยังอุดรธานีและ หนองคาย มีสนามบินนานาชาติอุดรธานี ที่ผู้โดยสารที่จะเดินทางจากจังหวัดหนองคาย หนองบัวลำภูและ บึงกาฬ สามารถเดินทางจากจังหวัดของตนเอง มาขึ้นเครื่องบินที่ท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานีได้และ สนามบินจังหวัดเลย ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดเลย ซึ่งเป็น ๑ ใน 12 “เมืองต้องห้ามพลาต” ที่เป็นแนวคิดปีท่องเที่ยวไทย ของ ททท. ในปี 2558 -2559 นอกจากนี้ จังหวัด บึงกาฬซึ่งเป็นจังหวัดน้องใหม่เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวสูง มีแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติที่สวยงาม อาทิ น้ำตกชะแนน น้ำตกเจ็ดสี น้ำตกถ้ำพระ และภูทอก เป็นต้น และจังหวัด หนองคาย ซึ่งถือเป็นมนต์เสน่ห์แห่งเมืองลุ่มน้ำโขง ที่ไม่ว่า นักท่องเที่ยวหรือว่าผู้มาเยือนจะต้องกลับมาที่ จังหวัดนี้อยู่เสมอ และในปัจจุบันได้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่สามารถดึงดูดความสนใจ นักท่องเที่ยวได้จำนวนมาก อาทิ ผาตากเสื้อ อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย แนวคิดและหลักการ การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 นั้นได้ยึดแนวคิดในการ พัฒนตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งมีบริบทของการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่ ต้องแข่งขันและอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิด เศรษฐกิจเสรีความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมของผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ภัยแล้ง ประกอบกับสภาวการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหา ผลผลิตทางการผลิตคุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น

โดยนำหลักการของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มาเป็นกรอบแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด นอกจากนี้ยังได้นำยุทธศาสตร์เศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาเป็นกรอบแนวคิดในการจัดทำ แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาระดับภาค

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ (Vision)

“เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ การค้าและการท่องเที่ยวสากล ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการผลิต การตลาด โดยใช้ภูมิปัญญา ท้องถิ่น เทคโนโลยี และ นวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การรักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทุนมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด (KPI) และค่าเป้าหมาย (Target)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการผลิต การตลาด โดยใช้ภูมิปัญญา ท้องถิ่น เทคโนโลยี และ นวัตกรรม

ตัวชี้วัด ๑. ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด

ค่าเป้าหมาย ๑. ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี ในช่วง 10 ปี แรกและไม่น้อยกว่าร้อยละ 9 ต่อปี ในช่วง 10 ปีหลัง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การรักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑. พื้นที่ป่าไม่มีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น

๒. ปริมาณขยะและมลภาวะที่ลดลง

๓. พื้นที่แหล่งน้ำทางธรรมชาติได้รับการพัฒนา

ค่าเป้าหมาย ๑. ร้อยละพื้นที่ป่าไม่มีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 2 ต่อปี

๒. ร้อยละของปริมาณขยะลดลงและมลภาวะที่ลดลง อย่างน้อยร้อยละ 3 ต่อปี

๓. ร้อยละพื้นที่แหล่งน้ำทางธรรมชาติที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทุนมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิต

ตัวชี้วัด ๑. ระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในกลุ่มจังหวัด

๒. ระดับความเหลื่อมล้ำในสังคม (Gini Coefficient)

๓. ประชาชนในกลุ่มจังหวัดเข้าถึงสวัสดิการขั้นพื้นฐานของรัฐเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมาย ๑. ดัชนีคุณภาพชีวิตของประชาชนในกลุ่มจังหวัดที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

๒. ระดับความเหลื่อมล้ำในสังคม (Gini Coefficient) ของกลุ่มจังหวัด มีค่าร้อยละ 0.20 -0.40

๓. ร้อยละของประชาชนในกลุ่มจังหวัดเข้าถึงสวัสดิการขั้นพื้นฐานของรัฐเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละเพิ่มขึ้นของรายได้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ค่าเป้าหมาย ๑. กลุ่มจังหวัดมีรายได้เพิ่มขึ้นจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ร้อยละ 5 ต่อปี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู (ปี 25๖๑ – 256๕)

เป้าหมายการพัฒนา “หนองบัวลำภูเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

1. พัฒนาเมืองหนองบัวล ภาให้เป็นเมืองน่าอยู่ ภายใต้อุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมภูมิปัญญา ประเพณีวัฒนธรรมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
2. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ขยายตัวร้อยละ 4 ต่อปี
3. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
2. สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกกลุ่มในสังคม
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้จังหวัดหนองบัวลำภูเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว
4. จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการท าลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดหนองบัวลำภู (Strategic Issue)

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อความสงบสุข

ตัวชี้ วัด (KPI) และค่าเป้าหมาย (Target)

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
๑. คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-net ระดับ ม.ปลายเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี
 ๒. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป เพิ่มขึ้น 1 ปี
 ๓. อัตราการเข้าเรียนรวมระดับ ม.ปลายและอาชีวะเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี
 ๔. คริวเรือมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี
 ๕. แรงงานมีประกันสังคมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 12 ต่อปี
 ๖. ประชากรผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลช่วยเหลือจากภาครัฐ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 70
 ๗. อัตราการว่างงานลดลงร้อยละ 1 ต่อปี
 ๘. ประชากรเป็นโรคที่ไม่ใช่โรคติดต่อ (NCD) (ต่อแสนประชากร) ลดลงร้อยละ 0.25 ต่อปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน
๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ 4 ต่อปี
 ๒. รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรขยายตัว ร้อยละ 10 ต่อปี
 ๓. พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น 30,000 ไร่
 ๔. พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี
 ๕. การใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการ
1. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี
 ๒. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๑. สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ต่อปี

๒. ปริมาณขยะลดลงร้อยละ 7 ต่อปี

๓. ดัชนีชี้วัดคุณภาพน้ำดีขึ้นจากเกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ย ร้อยละ 1 ต่อปี

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อความสงบสุข

๑. คดีชีวิต ร่างกาย เพศและคดียุทธศาสตร์รายต่อทรัพย์สิน (และต่อประชากร)ลดลงร้อยละ 2.5 ต่อปี

2. สัดส่วนคดีอาชญากรรม (ต่อแสนประชากร) ลดลงร้อยละ 10 ต่อปี

๓. อุบัติเหตุบนท้องถนน (ต่อแสนประชากร) ลดลงร้อยละ 4 ต่อปี

กลยุทธ์(Stratgy)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๑. สร้างโอกาสการศึกษาให้ประชาชนอย่างทั่วถึง และเร่งรัดยกระดับคุณภาพผู้เรียนสู่

มาตรฐานสากล

๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนด้วยกิจกรรมโครงการ TO BE NUMBER ONE

๓. พัฒนาศักยภาพของครัวเรือนและชุมชนในการประกอบสัมมาอาชีพตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) จนเป็นวิถีชีวิต (Way of Life)

๔. สร้างโอกาสการเข้าถึงระบบประกันสังคมและสวัสดิการของรัฐ

๕. สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับคนในทุกสังคมทุกช่วงวัยและผู้พิการพัฒนาให้มีความเข้มแข็งตลอดชีวิต

๖. พัฒนาศักยภาพแรงงาน/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้พิการให้มีอาชีพและมีรายได้

๗. ส่งเสริม ป้องกัน รักษาและฟื้นฟูสุขภาพประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน

๑. บริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. พัฒนาเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์อย่างเป็นระบบอย่างยั่งยืน

๓. พัฒนาศักยภาพและยกระดับผู้ผลิตผู้ประกอบการด้วยองค์ความรู้นวัตกรรม และส่งเสริมการตลาด

๔. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนเพื่อลดต้นทุนการผลิตภาคการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการกลยุทธ์ที่

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามศักยภาพของพื้นที่

๒. ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด

๓. พัฒนาและยกระดับการบริหารจัดการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

๔. สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของพื้นที่

๕. ส่งเสริมประชาสัมพันธ์การตลาดด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีส่วนร่วม

๒. อนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำและพื้นที่ลุ่มน้ำ

๓. บริหารจัดการขยะและน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. สร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อความสงบสุข

๑. เสริมสร้างความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒. เสริมสร้างพลังทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

๓. รณรงค์ ป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุบนท้องถนน

(๑.๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู

วิสัยทัศน์(Vision)

“หนองบัวลำภูเป็นเมืองน่าอยู่ เคียงคู่รัศมีค่าธรรมชาติดี
ประชาชนชาวนุญลาดทำกิน ในดินแดนสันติสุข”

เป้าประสงค์รวม

1. ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กรทุกระดับ
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีมาตรฐานในทุกด้าน
3. พัฒนาอาชีพและรายได้ ลดรายจ่ายตลอดจนส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชน
4. เตรียมความพร้อมประชาชนและองค์การภาครัฐ/เอกชนเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๓๘ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 1 การจัดทำแผนแม่บทชุมชน และส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรชุมชนทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มอาชีพ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและประชาชนทั่วไป

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ การบรรจุภัณฑ์และการตลาดแก่สินค้าที่ผลิตในชุมชน

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย

กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน

กลยุทธ์ที่ 6 สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์หรือการรวมกลุ่มในรูปแบบอื่นๆ

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๙ ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจและบริการการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑๑ ส่งเสริมและสนับสนุนเทคโนโลยีด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการอนุรักษ์และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนและมลพิษต่างๆ

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาและดูแลรักษาที่สาธารณะ เพื่อเป็นศูนย์สุขภาพชุมชน

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างสุขภาพอนามัย เด็ก เยาวชน ประชาชน และพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ จัดระบบบริการทางการแพทย์ และสาธารณสุข

กลยุทธ์ที่ ๕ การพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- กลยุทธ์ที่ ๗ พัฒนาศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด
- กลยุทธ์ที่ ๘ สงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการ และ ผู้ด้อยโอกาส
- กลยุทธ์ที่ ๙ เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
- กลยุทธ์ที่ ๑๐ ส่งเสริมการแพทย์แผนไทย และสมุนไพรไทย
- กลยุทธ์ที่ ๑๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ
- กลยุทธ์ที่ ๑๒ ส่งเสริมการดูแลรักษาสุขภาพที่เกิดจากโรคไม่ติดต่อ
- กลยุทธ์ที่ ๑๓ สนับสนุนศูนย์อาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือนท้องถิ่น
- กลยุทธ์ที่ ๑๔ ส่งเสริมสนับสนุนการนำหลักการมีส่วนร่วมมาใช้ในการบริหารจัดการ
- กลยุทธ์ที่ ๑๕ การประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการพิจารณาข้อพิพาททางปกครอง
- กลยุทธ์ที่ ๑๖ การบริการประชาชน
- กลยุทธ์ที่ ๑๗ การส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬา และนันทนาการ
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมพุทธศาสนา และศาสนาอื่นๆ
- กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้าน
- กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการจัดเทศกาล และงานประเพณีที่สำคัญของท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

(1.4) ความสอดคล้องกับ THAILAND 4.0

“ประเทศไทย 4.0” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” กล่าวคือ ในปัจจุบัน เรายังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” เราต้องการปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” นั้นหมายถึงการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน 3 มิติสำคัญ คือ

1. เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” 2.เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม 3.เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

“ประเทศไทย 4.0” จึงเป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ

2.เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) 2.เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ที่มีรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง

3.เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services 4.เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม

รมช.พาณิชย์ กล่าวว่า “ประเทศไทย 4.0” จึงเป็นการพัฒนา “เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่” (New Engines of Growth) ด้วยการแปลง “ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ” ของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ “ความหลากหลายเชิงชีวภาพ” และ “ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม” ให้เป็น “ความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน”

โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น “5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย” ประกอบด้วย

- 1.กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)
- 2.กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness&Bio-Med)
- 3.กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics)
- 4.กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence & Embedded Technology)
- 5.กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services)

ทั้ง 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย จะเป็นแพลตฟอร์มในการสร้าง “New Startups” ต่างๆ มากมาย อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) ในกลุ่มที่ 1

เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Meditech) สปา ในกลุ่มที่ 2 เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) ในกลุ่มที่ 3

เทคโนโลยีด้านการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Marketplace) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) ในกลุ่มที่ 4 เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) ในกลุ่มที่ 5 เป็นต้น

ใช้พลังประชารัฐเดินไปข้างหน้า

“ประเทศไทย 4.0” จึงเป็นการชักชวนเชื่อมโยงเทคโนโลยีหลักที่ต้นน้ำ เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่อยู่กลางน้ำ และ Startups ต่างๆที่อยู่ปลายน้ำ โดยใช้พลัง “ประชารัฐ” ในการขับเคลื่อน

ผู้มีส่วนร่วมหลักจะประกอบด้วยภาคเอกชน ภาคการเงิน ภาคราชการ มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยต่างๆ โดยเน้นตามความถนัดและจุดเด่นของแต่ละองค์กร และมีภาครัฐเป็นตัวสนับสนุน

ตัวอย่างเช่น ในกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ จะมีภาคเอกชน คือ กลุ่มมิตรผล บริษัท ไทยยูเนี่ยน โพรเซสโปรดักส์ และเครือเจริญโภคภัณฑ์ เป็นแกนหลัก โดยมีภาคการเงิน คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และธนาคารออมสินสนับสนุนทางการเงิน

มีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัยในภูมิภาคต่างๆ เป็นแกนนำในการทำวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ร่วมกับมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างประเทศ อาทิ มหาวิทยาลัย Wageningen ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยอันดับหนึ่งของเนเธอร์แลนด์ มหาวิทยาลัย Purdue, UC Davis และ Cornell ซึ่งจะมีภาครัฐคอยให้การสนับสนุน เช่น กระทรวงการคลัง และสำนักงานส่งเสริมการลงทุน(บีโอไอ)

ซึ่งหนึ่งในโครงการที่กำลังผลักดันผ่านกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ การจัดตั้งเมืองนวัตกรรมอาหาร (Food Innopolis) เป็นต้น

โดยทั้ง 5 กลุ่มเทคโนโลยีหลักและอุตสาหกรรมเป้าหมายใน “ประเทศไทย 4.0” เป็นส่วนหนึ่งของ “10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคต” (5 อุตสาหกรรมที่เป็น Extending S-Curve บวก 5 อุตสาหกรรมที่เป็น New S-Curve) ที่รัฐบาลได้ประกาศไปก่อนหน้านี้แล้ว กล่าวคือ ใน “10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคต” จะมีบางกลุ่มอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่ยังต้องพึ่งพิงการลงทุนจากต่างประเทศเป็นหลัก อาทิ อุตสาหกรรมการบิน (Aviation)

ส่วนใน 5 กลุ่มเทคโนโลยีหลักและอุตสาหกรรมเป้าหมายใน “ประเทศไทย 4.0” จะเป็นส่วนที่ประเทศไทยต้องการพัฒนาด้วยตนเองเป็นหลัก แล้วค่อยต่อยอดด้วยเครือข่ายความร่วมมือจากต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ “บันได 3 ชั้น” ของ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของ “การพึ่งพาตนเอง พึ่งพากันเอง และรวมกันเป็นกลุ่มอย่างมีพลัง” นั่นเอง

ตั้งเป้าสัมฤทธิ์ใน 3-5 ปี

ดร.สุวิทย์กล่าวว่า เป้าหมายของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ “ประเทศไทย 4.0” คือ การขับเคลื่อน 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เกิดผลสัมฤทธิ์ภายในระยะเวลา 3-5 ปีข้างหน้า เป็นการเปลี่ยน “ปัญหาและความท้าทาย” ให้เป็น “ศักยภาพและโอกาส” ในการสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนให้กับประเทศ อย่างเป็นรูปธรรม

เช่น เปลี่ยนจากปัญหาการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ให้เป็น สังคมผู้สูงอายุที่มีพลัง (Active Aging) การพัฒนา ศูนย์นวัตกรรมทางการแพทย์ การยกระดับเมืองให้เป็น Smart City

การเปลี่ยนสินค้าโภคภัณฑ์ต่างๆ เช่น ข้าว ยางพารา น้ำตาล มันสำปะหลัง ให้กลายเป็นอาหารสุขภาพ (Functional Foods) หรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (Nutraceuticals) ที่มีมูลค่าสูง การเปลี่ยนการเกษตรแบบดั้งเดิม ให้เป็นการเกษตรแม่นยำสูง (Precision Farming) และพัฒนาระบบการบริหารจัดการและเทคโนโลยีน้ำ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศ ภายใต้ “ประเทศไทย 4.0” มี 3 ประเด็นที่สำคัญ

1. เป็นจุดเริ่มต้นของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม

2. เป็น “Reform in Action” ที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน

3. เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” โดยเป็นประชารัฐที่ผนึกกำลังกับเครือข่าย พันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรระดับโลก ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของการ “รู้จักเต็ม รู้จักพอ และรู้จักปัน”

หากแนวคิด ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ก้าวเข้าสู่โมเดล “ประเทศไทย 4.0” ได้จริงตามที่ ดร.สุวิทย์ ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ ก็น่าจะเป็นหนทางที่จะนำพาให้คนไทยได้หลุดพ้นจากความยากจน เพียงแต่สถานการณ์ การเมืองจำเป็นจะต้องนิ่งต่อไปอีก 1-2 ปี เพื่อที่ประเทศไทยจะสามารถขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาที่มีความร่ำรวยเสียที

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

2.1 วิสัยทัศน์ (Vision) :

“ ตำบลน่าอยู่ เศรษฐกิจก้าวหน้า ประชาชนมีความสุข ก้าวไกลการพัฒนา ”

พันธกิจ (Mission)

1. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนสูงขึ้น
2. ส่งเสริมอาชีพแก่คนในชุมชน เพิ่มผลผลิต เพิ่มรายได้
3. ส่งเสริมด้านการศึกษาที่มีคุณธรรม
4. จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน และครอบคลุมทั่วพื้นที่
5. ส่งเสริมด้านสาธารณสุข
6. จัดให้มีการบริหารจัดการที่ดี รวดเร็ว โปร่งใส และก้าวหน้าเทคโนโลยี
7. พัฒนาและส่งเสริมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

1. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
2. ให้ประชาชนมีการศึกษาเพิ่มมากขึ้นมิใช่เพียงอ่านออกเขียนได้เท่านั้น ก่อให้เกิดองค์ความรู้ของภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. จัดหาแหล่งน้ำที่ได้มาตรฐานไว้สำหรับอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ
4. จัดให้มีและบำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ ท่อลอดเหลี่ยม ไฟฟ้า ประปา แหล่งน้ำ ให้ได้มาตรฐาน และครอบคลุมทุกพื้นที่
5. ประชาชนได้รับบริการที่รวดเร็วและประทับใจ
6. ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและปลอดภัย
7. ฟื้นฟูขยายพื้นที่ป่าไม้เพื่อลดความสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาด้านส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

แนวทางการพัฒนา

1. การจัดทำแผนแม่บทชุมชน
2. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไป
3. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มอาชีพ OTOP
4. พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพผลิตภัณฑ์ การบรรจุภัณฑ์ และการตลาด แก่สินค้าที่ผลิตในชุมชน
5. ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย
6. ส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน
7. สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ และการรวมกลุ่มในรูปแบบอื่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเดินเท้า ท่อระบายน้ำ ประตูละบายน้ำและเขื่อน
- 2 พัฒนาระบบจราจร
3. ปรับปรุง บำรุงรักษา ร่องน้ำ แม่น้ำ คู คลอง หนองน้ำ บึง
4. ติดตั้ง ปรับปรุง บำรุงรักษา ไฟฟ้าสาธารณะ ประปา และโทรศัพท์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนและมลพิษต่างๆ
3. พัฒนาและดูแลพื้นที่สาธารณะ
4. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
5. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมพระพุทธศาสนา
2. ส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
2. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
3. พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ
4. พัฒนาขีดความสามารถขององค์กรในการให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

1. สงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา คนพิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
3. เสริมสร้างและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย
4. เสริมสร้างและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา
5. เสริมสร้างและสนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบ
6. เสริมสร้างสุขภาพอนามัยของประชาชนและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ
7. จัดระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข
8. ส่งเสริมการแพทย์ไทยและสมุนไพรไทย

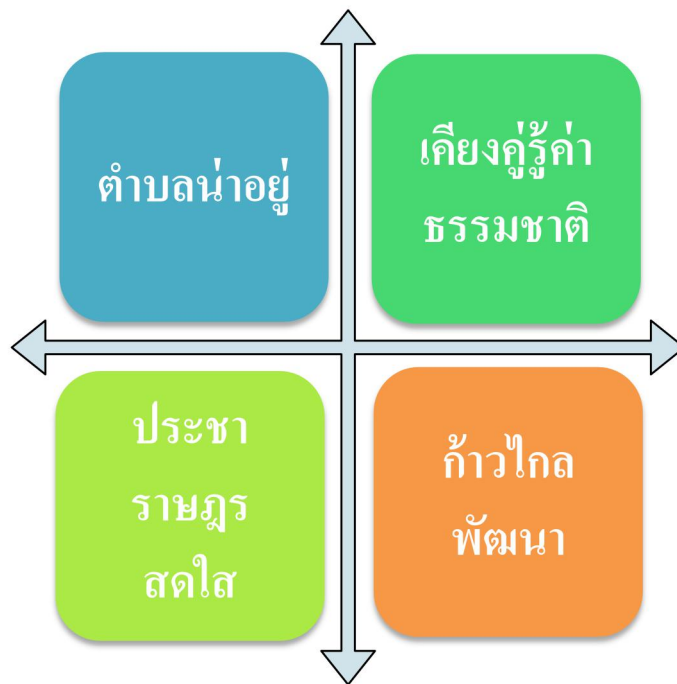
9. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ และการดูแลรักษาสุขภาพที่เกิดจากโรคไม่ติดต่อ

ยุทธศาสตร์ ที่ 7 : การพัฒนาการท่องเที่ยวและการกีฬา
แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
2. ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
4. การพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจและบริการการท่องเที่ยว
5. การส่งเสริม สนับสนุนการกีฬา และนันทนาการ
6. ส่งเสริมการจัดเทศกาล และงานประเพณีที่สำคัญของท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

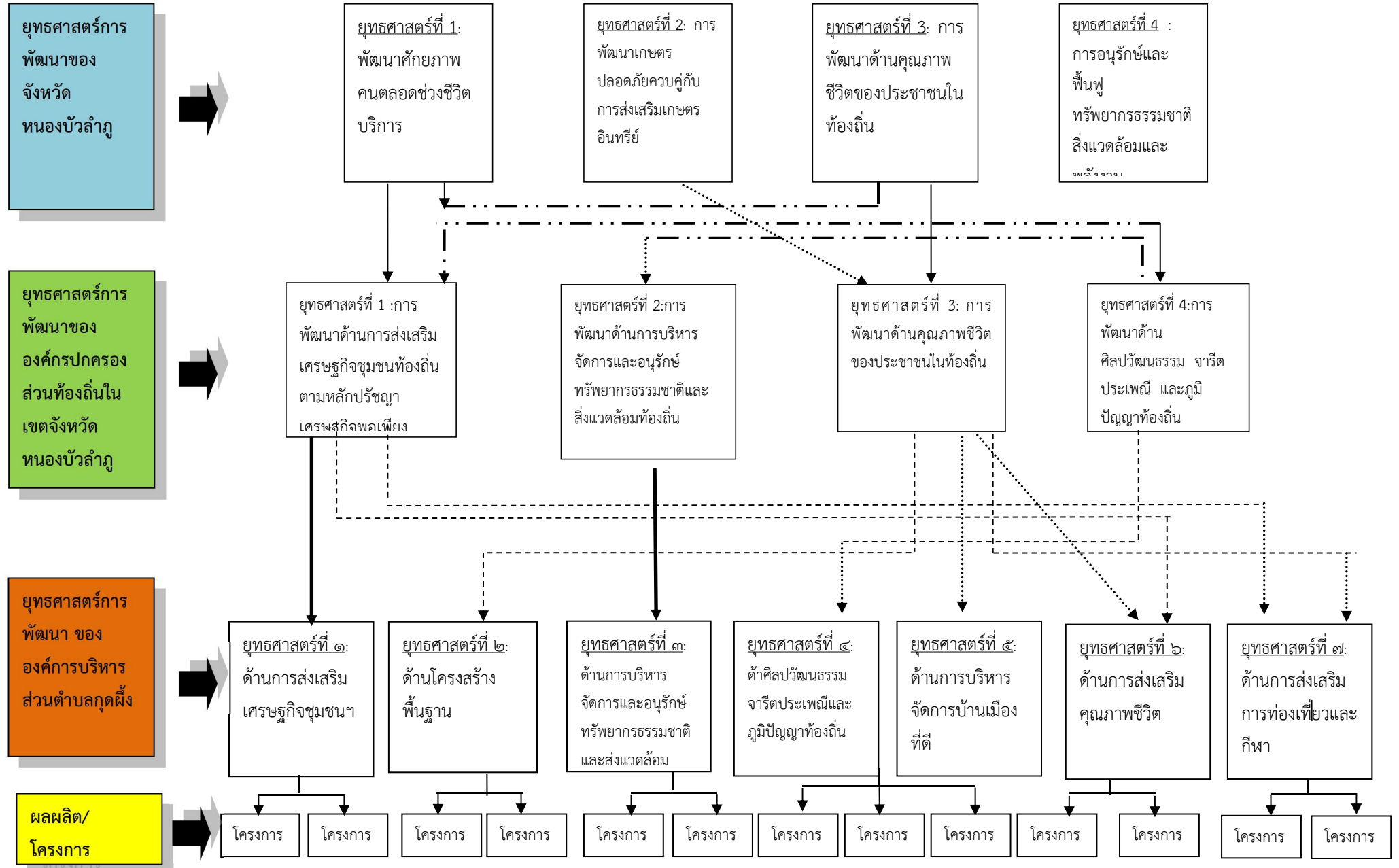
2.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง จึงกำหนดจุดยืนยุทธศาสตร์ (Positioning) องค์การบริหารส่วนตำบลไว้ใน 4 ประเด็น คือ “ตำบลน่าอยู่ เคียงคู่รู้ค่า ธรรมชาติ ประชากรสดใส ก้าวไกลการพัฒนา”

2.๔ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 256๑-256๕)

ลลำดับที่	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ	ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่ม 1	ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของอปท. ในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต.
1	<p>ย.3 การสร้างความเข้มแข็งทางการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน</p> <p>ย.4 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพ</p> <p>ย.5 การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม</p>	<p>ย.1 พื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติและการท่องเที่ยว</p> <p>ย.2 สร้างคุณค่าและยกมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสอดคล้องกับตลาด</p> <p>ย.4 สร้างความเข้มแข็งของสังคมคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของชายแดน</p>	<p>ย.1 สร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจการค้า การท่องเที่ยวและบริการ</p> <p>ย.2 การพัฒนาเกษตรปลอดภัยควบคู่กับการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์</p>	<p>ย.1 การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>ย.1 การพัฒนาด้านส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน</p> <p>ย.6 การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต</p>
12	<p>ย.6 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p>	<p>ย.1 พื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติและท่องเที่ยว</p>	<p>ย.1 สร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยวและบริการ</p> <p>ย.4 การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพลังงาน</p>	<p>ย.2 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น</p>	<p>ย.3 ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
13	<p>ย.1 การสร้างความเป็นธรรมในสังคม</p>	<p>ย.4 สร้างความเข้มแข็งของสังคมคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของชายแดน</p>	<p>ย.3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตความมั่นคงภายใน และเสริมสร้างสังคมสันติสุข</p>	<p>ย.3 การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น</p>	<p>ย.2 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p>

ที่	ลำดับ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ของคณะกรรมการพัฒนา สงบแห่งชาติ	ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่ม 1	ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของอบต.
1๔	<p>ย.3 การพัฒนาคนสู่การ เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่าง ยั่งยืน</p> <p>ย.5 การสร้างความ เชื่อมโยงกับประเทศใน ภูมิภาค เพื่อความมั่นคง ทางเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>ย.9 การป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน</p>	<p>ย.1 พื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุล ธรรมชาติและการท่องเที่ยว</p>	<p>ย.3การพัฒนาคุณภาพชีวิตความ มั่นคงภายใน และเสริมสร้าง สังคมสันติสุข</p>	<p>ย.3การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต ของประชาชนในท้องถิ่น</p>	<p>ย.5การพัฒนาด้านการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี</p> <p>ย.6การพัฒนาด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิต</p> <p>ย.7 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และกีฬา</p>	
1๕	<p>ย.5 การสร้าง ความเชื่อมโยงกับ ประเทศในภูมิภาค เพื่อ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม</p>	<p>ย.3 เพิ่มศักยภาพการผลิต การค้า การ ลงทุน การท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อน บ้าน</p>	<p>ย.1 สร้างความเข้มแข็ง ด้านเศรษฐกิจ การค้า การ ท่องเที่ยวและบริการ</p>	<p>ย.3การพัฒนาด้าน คุณภาพชีวิตของประชาชนใน ท้องถิ่น</p>	<p>ย.๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>ย.5การพัฒนาด้านการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี</p> <p>ย.7 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และกีฬา</p>	

โดยสรุป ในภาพรวมของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ช่วงปี พ.ศ. 2561-256๕ ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง มีความสอดคล้อง ครอบคลุมอย่างเหมาะสม และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู และแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) สามารถตอบสนองวิสัยทัศน์ มีความสอดคล้อง เชื่อมโยงกับพันธกิจ เป้าประสงค์ แนวทางการพัฒนา (จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น) จากที่กำหนดไว้ 7 ยุทธศาสตร์การพัฒนา 10 แผนงาน จนก่อให้เกิดผลผลิตและโครงการที่พัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT ANALYSIS (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

ปัจจัยภายใน

องค์ประกอบและตัวแปร	จุดอ่อน	จุดแข็ง
ด้านการบริหาร	<ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะการทำงานมุ่งที่ผลงานของแต่ละส่วนราชการมากกว่าการทำงานในภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดผึ้ง - ไม่มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานในเชิงคุณภาพ - บางภารกิจอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ การประสานงานทำได้ล่าช้า - รูปแบบโครงสร้างถูกกำหนดจากเบื้องบน เหมือนกันทุก ๆ อปท. 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริหารและฝ่ายนิติบัญญัติมาจากการเลือกตั้งของประชาชน โดยตรงทำให้เข้าใจปัญหาความต้องการของประชาชน - มีการแบ่งส่วนส่วนราชการโดยกำหนดอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจนและครอบคลุมงานในความรับผิดชอบทุกด้าน - การบริหารงานเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ - มีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่างๆ ของอบต.และข่าวสารที่น่าสนใจ ผ่านทางเสียงตามสายและเว็บไซต์ของ อบต.ให้ประชาชนรับทราบ - มีการประสานงานส่วนราชการและภาคเอกชนอย่างใกล้ชิด - มีการวางแผนการปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายทุกชั้นตอนแล มีการกำกับดูแลการปฏิบัติทุกภารกิจ
ด้านระเบียบกฎหมาย	<ul style="list-style-type: none"> - การถือปฏิบัติตามระเบียบบางเรื่องมีแนวทางการปฏิบัติไม่ชัดเจน - มีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานของอบต.เป็นจำนวนมากบางเรื่องมีซ้ำซ้อนกันหลายฉบับ - กฎหมายกำหนดชัดเจนสะดวกในการปฏิบัติงาน - สามารถตราข้อบัญญัติบังคับใช้ได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย - ระเบียบกฎหมายที่กำหนดแนวทางปฏิบัติบางประเภทออกมาล่าช้า 	<ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินงานของอบต.ได้ยึดถือและปฏิบัติตามระเบียบ ข้อกฎหมายและนโยบายของรัฐบาล - ใช้ระเบียบข้อกฎหมายเป็นหลักในการดำเนินงานและแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้ง

<p>พนักงานและลูกจ้าง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พนักงานจ้างของ อบต. ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับหน้าที่ ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน - พนักงานบรรจุใหม่ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและขอบข่ายของงานในหน้าที่ - พนักงานบางตำแหน่งยังไม่สามารถใช้เทคโนโลยีขั้นสูงได้ดีเท่าที่ควร - บางส่วนราชการมีเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน - มีการโอน-ย้าย และบรรจุใหม่ ทำให้การทำงานไม่มีความต่อเนื่อง และประสิทธิภาพในการทำงานน้อย 	<ul style="list-style-type: none"> - พนักงานส่วนใหญ่มีความสามารถในการประสานงานกับประชาชนในพื้นที่ - พนักงานมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรง - พนักงานได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง - มีการจัดทำแผนอัตรากำลังของพนักงาน อบต. และพนักงานจ้างตามโครงสร้างการแบ่งงานและระบบงานที่เหมาะสมมีการกำหนดตำแหน่ง การลดอัตรากำลังโครงสร้างให้เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ของอบต.
--------------------------	---	---

องค์ประกอบและตัวแปร	จุดอ่อน	จุดแข็ง
<p>พนักงานและลูกจ้าง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พนักงานจ้างของ อบต. ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับหน้าที่ ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน - พนักงานบรรจุใหม่ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและขอบข่ายของงานในหน้าที่ - พนักงานบางตำแหน่งยังไม่สามารถใช้เทคโนโลยีขั้นสูงได้ดีเท่าที่ควร - บางส่วนราชการมีเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน - มีการโอน-ย้าย และบรรจุใหม่ ทำให้การทำงานไม่มีความต่อเนื่อง และประสิทธิภาพในการทำงานน้อย 	<ul style="list-style-type: none"> - พนักงานส่วนใหญ่มีความสามารถในการประสานงานกับประชาชนในพื้นที่ - พนักงานมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรง - พนักงานได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง - มีการจัดทำแผนอัตรากำลังของพนักงาน อบต. และพนักงานจ้างตามโครงสร้างการแบ่งงานและระบบงานที่เหมาะสมมีการกำหนดตำแหน่ง การลดอัตรากำลังโครงสร้างให้เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ของ อบต.
<p>งบประมาณ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดทำงบประมาณด้านการลงทุนในโครงการก่อสร้างต่างๆ ไม่สอดคล้องกับการจัดทำแผนพัฒนา - งบประมาณในการดำเนินการพัฒนา มีอยู่อย่างจำกัดและไม่เพียงพอ - ส่วนราชการไม่มีการวางแผนบริหารงบประมาณทำให้มีการโอนงบประมาณบ่อยครั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นอิสระในการบริหารงบประมาณ ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการ - สามารถจัดเก็บรายได้ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ - การบริหารงบประมาณเป็นไปตามวัตถุประสงค์และมีความโปร่งใสส่งผลดีต่อการบริหารงาน
<p>การประสานงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมของอบต. เช่น การประชุมประชาคมจัดทำแผนชุมชนตลอดจนแผนพัฒนาอบต. 	<ul style="list-style-type: none"> - อบต. ได้ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมของอบต. อย่างต่อเนื่อง - ภาคเอกชนให้ความร่วมมือในด้านการเสียภาษีและอื่นๆ - อำเภอและจังหวัดกำกับดูแล เสนอแนะ การปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของทางราชการตามอำนาจหน้าที่

<p>เครื่องมือ เครื่องใช้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการพัฒนาพนักงานในเรื่องการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ - ขาดการตรวจสอบและบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้ได้ตลอดเวลา - เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดหาวัสดุ ไม่ได้ศึกษาระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดหาพัสดุอย่างสม่ำเสมอ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดซื้อเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัยมาใช้ในสำนักงาน - การจัดหาพัสดุเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง ตรงตามระเบียบพัสดุและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทางราชการและ บริหารพัสดุเป็นไปด้วยความโปร่งใส
<p>สถานที่ตั้งอาคาร สำนักงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานอบต.ไม่ได้ตั้งในบริเวณจุดศูนย์กลางของพื้นที่อบต. ทำให้การติดต่อประสานงานระหว่างชุมชนลำบากและไม่สะดวกกับประชาชนในการมารับบริการหรือร่วมกิจกรรมต่างๆที่อบต.ดำเนินการ 	<ul style="list-style-type: none"> - ที่ตั้งของสำนักงาน มีพื้นที่บริเวณที่กว้างขวางมีความความสะดวกในการเดินทางสัญจรไปมา และจัดกิจกรรมต่างๆของเทศบาลได้สะดวก

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยภายนอก

องค์ประกอบและตัวแปร	อุปสรรค	โอกาส
<p>ด้านนโยบายรัฐบาล/ กฎหมาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายและระเบียบปฏิบัติบางเรื่องในระบบราชการยังไม่ได้รับการแก้ไขให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะกฎหมายและระเบียบของ อบต. เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา 	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดทำแผนพัฒนาการบริหารงานบุคคล การเงิน การคลังและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ - กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กำหนดเรื่อง สิทธิเสรีภาพของประชาชนมากขึ้น ซึ่งทำให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านต่างๆ มากขึ้น - การปฏิรูประบบราชการทำให้เกิดการปรับการบริหารงานภาครัฐแบบเดิมที่เน้นสายการบังคับบัญชาและยึดระเบียบกฎหมายเป็นหลัก มาเป็นการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ที่เน้นผลสัมฤทธิ์ของงานและผู้รับบริการเป็นหลัก - รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมความรัก ความสามัคคี ความสมานฉันท์ของคนในชาติส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมไทยให้อยู่เป็นสุข เป็นสังคมที่มีสันติสุขอย่างยั่งยืนประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายแก้ไขปัญหาความยากจนโดยยึดหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”
<p>กานถ่ายโอนภารกิจ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดความชัดเจนในเรื่องกระบวนการและแนวทางการปฏิบัติ ในการถ่ายโอนภารกิจให้กับ อบต.แต่ละท้องถิ่นไม่รู้ว่าตนเองจะต้องรับโอนเรื่องใด จากหน่วยงานใด เมื่อใด และอย่างไร - หน่วยงานระดับจังหวัดไม่ได้ทำหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับการกิจการถ่ายโอนให้อบต.อย่างชัดเจน - ถ่ายโอนแต่ภารกิจ แต่งบประมาณดำเนินการไม่มี 	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนในการถ่ายโอนอำนาจมาให้ท้องถิ่นในการบริหารจัดการ - อบต.สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหา ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้ตรงกับความต้องการ - แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องและอำนาจหน้าที่ให้แกท้องถิ่น
<p>ด้านเศรษฐกิจ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดทักษะการพัฒนาอาชีพ - การแปรรูปผลผลิตมีน้อย - การไม่กระตือรือร้นเรื่องการศึกษาและฝึกอาชีพตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าพื้นเมือง 	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น - มีการลงทุนมาก - มีการจ้างงานมาก - มีการพัฒนาที่ดินมาก

องค์ประกอบและตัวแปร	อุปสรรค	โอกาส
ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> - มีประชากรแฝง ที่ยังไม่สามารถดึงประชากรเหล่านี้เข้ามาสู่ระบบทะเบียนราษฎรของอบต. ทำให้ขาดรายได้จากเงินอุดหนุนรายหัวที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้ทุกปี เพื่อให้ท้องถิ่นนำมาพัฒนาพื้นที่ที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนประชากรที่มีอยู่จริง - วิถีชีวิตของคนในพื้นที่อบต. กุดผึ้ง มีความแตกต่าง บางพื้นที่ยังมีสภาพสังคมชนบททำให้มีความต้องการในการพัฒนาต่างกัน - ปัญหาเสียดังส่งผลกระทบต่อการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่ - ความก้าวหน้าทางสังคมและเทคโนโลยีทำให้เกิดสถานบันเทิงและแหล่งมั่วสุมที่เป็นอันตรายต่อเยาวชน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีหมู่บ้านที่เข้มแข็ง จำนวน 11 หมู่บ้าน และชมรมต่างๆ ที่อบต.ให้การสนับสนุน มีการรวมกลุ่มและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการร่วมมือร่วมใจกันทำงานเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของท้องถิ่น ทำให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาเจริญก้าวหน้าทันสมัยและยั่งยืน
การเมือง	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนแฝงจำนวนมากไม่มีสิทธิทางการเมือง - ระดับความสนใจด้านการเมืองของประชาชนยังไม่มากเท่าที่ควร - ประชาชนแฝงไม่ย้ายที่อยู่ให้ถูกต้อง 	<ul style="list-style-type: none"> - การถ่ายโอนภารกิจให้ท้องถิ่น - ท้องถิ่นตัดสินใจกำหนดนโยบายการพัฒนาได้เอง - ไม่มีความขัดแย้งในพื้นที่ - ประโยชน์จากการพัฒนากระจายไปอย่างทั่วถึง - การประชาสัมพันธ์ข่าวสารทำได้รวดเร็วมากขึ้น - กิจกรรมสาธารณะมีหลายกิจกรรมที่มีประชาชนเข้าร่วมจำนวนมาก
เทคโนโลยีสารสนเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้เครือข่ายการสื่อสารหนาแน่น - ขาดอุปกรณ์สื่อสารที่ครอบคลุมพื้นที่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้ความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น - มีเครือข่ายการสื่อสารที่สะดวกต่อการติดต่อเชื่อมโยง - ติดต่อประสานงานได้รวดเร็ว
สภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> - การขยายตัวของหมู่บ้านและการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรรวมทั้งประชากรแฝงภายในเขตอบต. ส่งผลให้ประชาชนมีระดับความต้องการในบริการสาธารณะสูงขึ้น ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง เช่น ระบบสาธารณสุขโรค 	<ul style="list-style-type: none"> - การขยายตัวของหมู่บ้านในพื้นที่ทำให้การพัฒนาชุมชน เป็นไปอย่างรวดเร็ว เพื่อรองรับสังคมเมือง - การคมนาคมมีความสะดวก เนื่องจากมีถนนหลายสายที่ใช้ในการเดินทางเชื่อมโยงพื้นที่ใกล้เคียง - พื้นที่ติดอำเภอสุวรรณคูหา ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทำให้ความเจริญเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
1	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน	1.บริการชุมชนและสังคม 2.การเศรษฐกิจ	1.สังคมสงเคราะห์ 2.สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	1.สำนักปลัด	
2	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1.บริการชุมชนและสังคม	1.เคหะและชุมชน 2.งานบริหารงานทั่วไป	1.กองช่าง	
3	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	1.บริการชุมชนและสังคม	1.สร้างความเข้มแข็งของชุมชน 2.สาธารณสุข ๓.แผนงานเกษตร	1.สำนักปลัด	
4	การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	1.บริการชุมชนและสังคม 2.การดำเนินงานอื่น	1.แผนงานการศึกษา 2.แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ 3.แผนงานบกลาง	1.สำนักปลัด	
5	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	1.บริการชุมชนและสังคม	1.สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	1.สำนักปลัด 2.ส่วนโยธา ๓.กองคลัง	
6	การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	1.บริหารทั่วไป 2.บริการชุมชนและสังคม	1.บริหารงานทั่วไป 2.สร้างความเข้มแข็งของชุมชน 3.แผนงานการศึกษา 4.แผนงานสาธารณสุข 5.แผนงานการศาสนาศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	1.สำนักปลัด	
7	การพัฒนาการท่องเที่ยวและการกีฬา	1.บริหารทั่วไป 2.บริการชุมชนและสังคม	1.แผนงานการศาสนาศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ 2.การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ 3.สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	1.สำนักปลัด	
รวม	7 ยุทธศาสตร์	4 ด้าน	10 แผนงาน	3 หน่วยงาน	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการ...

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพ ทั่วไปและข้อมูล พื้นฐานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของ แหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขต การปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และ ช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การ ไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การ ประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่ม อาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพ ของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือ การใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการ ประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วม ตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนา ท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็น...

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สภาพการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์ จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของ ผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับ ใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริม อาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทาง ภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อ สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาใน ปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุด แข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT- Therat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๓.๓ ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการ พัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ เชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของ ท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชา รัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่จะต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

ประเด็น	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน	คะแนน
---------	---------------------	-------	-------

แนวทาง...

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั้นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคฯ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑๐	

การพิจารณา		เพิ่มเติม	นที่ได้
๕. โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจน ของชื่อโครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนด วัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ โครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนด วัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับ หลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มี ความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ ชัดเจนนำไปสู่การตั้ง งบประมาณได้ ถูกต้อง	สภาพที่ยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้อง ชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิต อย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบาย ให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้ บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความ สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความ เสนอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลาง พัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมาย อนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิด ผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมาย ระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการ แข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนา ศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี คุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยง ภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่ มีประสิทธิภาพ	(๕)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้า เชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วย ภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้น ภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิด สร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	
๕.๗ โครงการ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห่วงโซ่เวลาของ แผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือน หนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่ง ออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการ เชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็น ปัจจุบัน	(๕)	
๕.๘ โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจน หรือการเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้ หลักประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชน ดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็น โครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการ พัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	
๕.๙ งบประมาณมี ความสอดคล้องกับ เป้าหมาย(ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการ จัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมี ประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	
๕.๑๐ มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการ งบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้อง ตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความ โปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๑๑ มีการกำหนด ตัวชี้วัด (KPI) และ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และผลที่ คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถ วัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะ ได้รับสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการสรุปผลในภาพรวมของท้องถิ่น เป็นการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ อย่างไร ซึ่งสามารถวัดผลได้ทั้งเชิงสถิติต่างๆ ตาราง กราฟ และการพรรณนา ดังนี้

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑.๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ (Quantity)

- โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)										
ได้กำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)										
ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
๑. ด้านการพัฒนาการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง										
๒. ด้านการพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม										
๓. ด้านการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น										
๔. ด้านการพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น										
รวม										

สรุปรายงานผลการดำเนินการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.				
ลำดับที่	รายการ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการที่สามารถดำเนินการได้ (.....โครงการ)

				คิดเป็นร้อยละ ของแผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปี	คิดเป็นร้อยละ ของแผนการ ดำเนินงาน	คิดเป็นร้อยละ ของข้อบัญญัติ+ เงินสะสม
๑	บรรจุในแผนพัฒนา ท้องถิ่น					
๒	ตั้งในข้อบัญญัติ งบประมาณ					
๓	จากเงินสะสม					
๔	จัดทำแผนการ ดำเนินงาน - ข้อบัญญัติ = + - เงินสะสม =					
๕	สามารถดำเนินการได้ - ข้อบัญญัติ = + - เงินสะสม =					

(๑.๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality)

การจัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๔ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นใน

(๑) ผลกระทบนำไปสู่นาคต

(๑.๑) ปัญหาสาธารณสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วาตภัย น้ำท่วม อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุแผนงานโครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันท่วงที

(๑.๒) ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประชาชน และ สัตว์ต่างๆ ในตำบล ซึ่งได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ โรคพิษสุนัขบ้า แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ รมณรงค์การป้องกัน ลงพื้นที่ระงับการเกิดโรคระบาด การทำลาย การรักษา

(๑.๓) ปัญหาประชาชนมีรายได้น้อย การศึกษาต่ำ ประชาชนในตำบลยังมีคนรายได้น้อย มีหนี้สินเยอะ ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต ค่าครองชีพสูง แนวทางการแก้ไขปัญหา ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สาธิตการประกอบอาชีพ ช่วยเหลือประชาชนซ่อมแซมบ้านคนจน ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมด้านการศึกษาโดยการ จัดบริการสาธารณสุขด้านการศึกษา การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับเด็กนักเรียน จ้าง เด็กนักเรียนในช่วงปิดภาคเรียนเพื่อมีรายได้

(๑.๔) ปัญหายาเสพติดในตำบล ในพื้นที่ยังไม่พบว่ามีผู้ค้ายาเสพติด และยังไม่พบรายงานว่ามีผู้ติดยาเสพติด แต่เพื่อเป็นการป้องกัน มีแนวทางการป้องกัน โดยการลงพื้นที่ค้นหา การรณรงค์ป้องกัน ให้ความรู้กับประชาชนได้ทราบถึงโทษของยาเสพติด

(๑.๕) ปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจาก ในตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทาง การคมนาคมบางหมู่บ้านยังเป็น ถนนดิน ถนนลูกรัง ช่วงฤดูฝนถนนลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดปัญหาในการสัญจรไป มาของประชาชน เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไข จัดทำแผนงาน โครงการก่อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ พิจารณาเสนอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๒) ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

(๒.๑) ข้อสังเกต จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะต้อง ดำเนินการแก้ไขอยู่มาก ดังนี้ ด้านการศึกษา สาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่ผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค - บริโภค ด้านทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้

(๒.๒) ข้อเสนอแนะ จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาต่างๆ ที่ถูกเสนอมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ควรนำมาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญโดยประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีหลายภาคส่วน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไป ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับ ความสำคัญของโครงการ และพิจารณาบรรจุเข้าแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป กรณีโครงการที่เกินศักยภาพทำให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๒.๓) ผลจาก...

(๒.๓) ผลจากการพัฒนา จากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหา ให้กับประชาชนได้ในหลายเรื่อง และครอบคลุมทุกด้าน มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ประชาชนมีความพึง พอใจ แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังมีการเผาหญ้า อ้อย ตอข้าวใน ช่วงเวลาเก็บเกี่ยว การเลี้ยงสัตว์ วัว ควาย หมู ที่ส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ ยังมีในพื้นที่ เส้นทางคมนาคมยังไม่ครบ